

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. แนวโน้มความต้องการแรงงานและการยกระดับฝีมือ (ในช่วง
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8). กรุงเทพมหานคร :
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, 2540.
- กิดานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2540
- จงกลณี ชุตติมาเทวินทร์. การฝึกอบรมเชิงพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- เจริญ แสนภักดี. “การฝึกอบรมชนิดต่างๆ.” วารสารวิทยาการจัดการปริทรรศน์ 1.
(ตุลาคม 2541) : 101.
- เฉลิมลาภ คเนจร ณ อยุธยา. “วิสัยทัศน์ : แผนแม่บทอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งชาติ”
นิตยสารธุรกิจท่องเที่ยว. 13 (ธันวาคม 2543) : 10-11.
- ซาบีน่า โสมาภา. สภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาและการใช้โปรแกรม
การฝึกอบรมบนเว็บของธนาคารพาณิชย์ของไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
(โสตทัศนศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ณมน จีรังสุวรรณ. “การเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ...กับกิจกรรมออนไลน์แบบ
WebQuest.” วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา. ปีที่ 19 ฉบับที่ 62 (เมษายน -
มิถุนายน 2550) : 35-39.
- นิคม ทาแดง. เทคโนโลยีและสื่อสารการฝึกอบรม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- นิรุท ภูริฉาย. ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์แบบไฮเปอร์มีเดียเพื่อการฝึกอบรม.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยี
ทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2541.
- บุปผชาติ ทัพพรรณ. เวิลด์ไวด์เว็บ เครื่องมือในการสร้างความรู้. เอกสารการประชุม
วิชาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา สมาคมวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีการศึกษาไทย, 2551.
- บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน
คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2541.

- ปรัชญนันท์ นิลสุข. "WBT : Web-based training เทคโนโลยีการฝึกอบรมครูในอนาคต."
วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปีที่ 14(2)
(พฤษภาคม - สิงหาคม 2542) : 79-88.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. ความผูกพันต่อสถาบันของอาจารย์ในสาขาครุศาสตร์
อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2532.
- พิเชษฐ์ จัปจิตต์. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพัฒนาความเข้มแข็งของสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- แพรวพรรณ บุญฤทธิมนตรี. การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอนงานให้กับหัวหน้างาน
ในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ : ศึกษากรณี บริษัท แคล-คอมพ์ อีเล็ค
โทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- ไพฑูริย์ พงศบุตร และวิลาสวงศ์ พงศบุตร. คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- มัญญ์ สุคีตา. ทิศทางอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.
เชียงใหม่ : ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ประมวลสาระชุมชนวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
กับการพัฒนาระบบการศึกษามนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : พริกทานกราฟฟิค
จำกัด, 2536.
- รุ่ง แก้วแดง. การปฏิวัติกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, 2540.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก, 2538.
- วสันต์ อดิศักดิ์. "ศึกษาศาสตร์ในยุคสังคมสารสนเทศ : เส้นทางการประกันคุณภาพด้านนวัตกรรม
ทางเทคโนโลยีการฝึกหัดครูของอเมริกา." วารสารศึกษาศาสตร์. ปีที่ 15 (2546).
1-13.
- วาสนา ภูสีดิน. การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สาระท้องถิ่น
ของเรา สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
เทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.

- วิจิตร ศรีสะอาด. **สื่อกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา**. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- วิจิตร อวาทกุล. **การฝึกอบรม : คู่มือการฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. "การวิจัยที่จำเป็นต่อการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาบุคคลและสังคม". **การวิจัยทางการศึกษา**. 18(4) : 28-31 ตุลาคม - ธันวาคม. 2530.
- วิชุดา รัตนเพียร. **การเรียนการสอนผ่านเว็บ : ทางเลือกใหม่ของเทคโนโลยีการศึกษาไทย**. เอกสารประกอบการประชุมโสตเทคโนโลยีสัมพันธ์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สมคิด อิศระวัฒน์. **รายงานการวิจัยเรื่องลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของคนไทยในชนบท ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, 2541.
- สมชาย เรืองมณีชัยवाल. **การพัฒนาชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเรื่อง แนวทางการผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- เสรี เพิ่มชาติ. **การพัฒนารูปแบบบทเรียนด้วยการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายเรื่องมวยไทยในระดับอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.
- เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต. **เทคโนโลยีทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2528.
- โสภัทร นาสวัสดิ์. **การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการฝึกทักษะปฏิบัติ เรื่องการดำเนินรายการวิทยุกระจายเสียง สำหรับนักศึกษาสาขา วิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ในสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
- สุรพล จันทรปัตย์. **หลักและวิธีการฝึกอบรมวิชาชีพ การฝึกอบรมหลักสูตรบริหารงานส่งเสริมและการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพมหานคร : สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- สุรพล จิตรวิจักษณ์. "การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ." **วารสารธุรกิจท่องเที่ยว**. 13 (ตุลาคม 2543) : 17.
- สุรพล พยอมแย้ม. **จิตวิทยาอุตสาหกรรม (Industrial Psychology)**. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. **จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2538.
- สุธิดา หอวัฒนกุล. **เอกสารประกอบการสอนรายวิชา EDUC101 พื้นฐานการศึกษาและการศึกษาแบบเรียนรวม**. [ออนไลน์] 2550. [สืบค้นวันที่ 10 มกราคม 2553]. จาก http://th/~education/Thai/variety/T_Sutida/teacher6.html.
- สุพัตรา ศรีสุวรรณ. **การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพทางไกลแบบสองทาง**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.
- สรวิชัย ห่อไพศาล. **การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning)**. [ออนไลน์] 2551. [สืบค้นวันที่ 9 สิงหาคม 2551]. จาก http://ftp.spu.ac.th/spu1/xxlesson9_files/sunrat.htm.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **รายงานการประเมินผลการฝึกอาชีพนอกระบบโรงเรียน**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2537.
- _____. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542.
- อัจฉรา พัฒนาศิริรักษ์. **การฝึกอบรมผ่านเว็บเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรเอกชน**. กรุงเทพมหานคร : สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2544.
- อัครฤทธิ์ อุทัยรัตน์. **การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานเพื่อพัฒนาอาชีพมัคคุเทศก์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2550.

ภาษาอังกฤษ

- Aljadaani, Hani A. **A Comparison of Web-based and Conventional-based Training Methods in a Leading Midwestern Company**. Doctor of Industrial Technology. Hani Ijadaani University Northern Iowa, 2000.
- Barron, Tom. "E-Learning Weathers a Bear Market." **Training & Development**. v55 n3 p46-52, 2001.
- Bonk, Curtis J. **Online Training in an Online World**. [serial online] 2010. [cited 2010, Journal 1-15] Available from : URL : <http://ericacve.org/fulltext.asp>.
- Brown, B.T. "Web-based Training." **ERIC Digest**. [serial online] 2000. [cited 2000, 1-20] Available from : URL : <http://ericacve.org/fulltext.asp>.

- Clark, Allen romaine. **"A Teacher Evaluation of Selected Method of In-Service Education,"** Dissertation Abstracts International. 31(6) : 2767-A ; December, 1970.
- Daryl L.Hunt. **A Practitioner Identified List of Competencies Needed to Design Web-based Training.** Pennsylvania State University Department of Adult Education, 1999.
- Daghita, Joan, Dudley, Kathryn; Heekin, Janet; Tery, Nancy. **E-training : Meeting the Users on Their Terms.** U.S. Maryland. [serial online]
Avaliable from : URL : <http://www.sia.org/content/Events/conference/2002annual/confpap2002/papers2002conf.cf>.
- Dickinson Leslie. **Self-instruction in Language Learning.** Cambridge : Cambridge University, 1994.
- Dixon Pam. **Virtual College.** Peterson's Princeton : New Jersey, 1996.
- Driscoll, M. **Defining Internet Based and Web Based Training.** Performance Improvement. 36 (4) : 5-9, 1997.
- Dyroweb. **Web-based Training.** [serial online] 2001. [cited 2001, July]
Avaliable from : URL : <http://www.Dyroweb.com/wbt/ElliottMasie>.
- Issues for E-learners and E- trainers. **Europe : A Report on the International Briefing and Summit. In Dublin, Ireland.** Lifelong Education. London : Antony Rowe Lid., 2000.
- Gallego,Grace. **The State-of-the Art in Web-basedTraining.** [serial online] 2009. [cited 2009, September 25]
Avaliable from : URL : Available.<http://www.gracespace.com/weblearn/state.htm>.Retrirved
- Giffin,Collin. **Curriculum Theory in Adult Lifelong Education.** London : Antony Rowe Lid., 1993.
- Hunt, G. T. **Communication Skis in Organization.** New Jersey : Prentice-Hall.1999.
- Karl-Heinz Diener and et.al. **E-training for Critical Microelectronic Disciplines Over the Fraunhofer Knowledge Network (FKN).** Florida USA : Johannes Kepler Universitat Linz, 2000.
- Peach, A. C. "The Effects of Knowledge and Type of Instructional Objectives on Intertional Learning with World Wide Web Linear and Hypermedia Instruction (CD-ROM)." **Dissertation Abstracts International.** 1998.

- Khan, Badrul H. **Web-based Instruction**. Englewood Cliffs New Jersey : Educational Technology Publications, 1997.
- Lee, Doris; Chamers, Terri. **Web-based Training and Corporate America Penn State Great Valley School of Graduate Professional Studies U.S.** [serial online] 2001. [cited 2001] Available from : URL : <http://www.ericit.org/plweb-cgi/fasweb?Getdoc+IP-ericdb-fullonly+IP-ericdb-fu>
- Nadler, Leonard and Zeace Nadler. **Designing Training Program. The Critical Events Model**. 2ed. Houston, Texas : Gulf Publishing Company, Inc., 1994
- Page, G Terry and Thomas, J. B. **International Dictionary of Education**. London : Kogan Page, 1997.
- Parson R. **An investigation into Instruction**. [serial online] 1997. [cited 2001] Available from : URL : <http://www.oise.utoronto.ca/~rparson/defintrn.htm>. 1997.
- Rebecca J. Toney. **The Internet : A Learning Environment**. In T.A. Cyrs (ED.), **Teaching and Learning at Distance : What it Takes of Effectively Design, Deliver and Evaluate Programs**, San Francisco : Jessey-Bass ; 67-74. 2002.
- Rory, MC Greal. **The Internet : A Learning Environment**. In T.A.Cyrs (ED.) **Teaching and Learning at Distance : What it Takes of Effectively Design, Deliver and Evaluate Programs**. San Francisco : Jessey-Bass, 2000.
- Schmeeckle, Joyce M. **Online Training : an Evaluation of the Effectiveness and Efficiency of training Law Enforcement Personnel over the Internet**. Nebraska University of Nebraskam, 2000.
- Sharon M. Hudson. **A Qualitative Study of Learner-Centered Training : A Corporate View of Web-based Instruction**. Doctor of Education, Department : Counseling, Adult and Health Education, Northern Illinois University, 2002.
- Skager, Rodney. **Lifelong Education and Evaluation Practice**. Oxford : Unsci Institute for Education, 1978.
- Skinder, R. F. **The Information Nagivation System: A Web Based Instruction and Reference Tools**. [serial online] 1997. [cited 2009 December 22]. Available from : URL : http://www.ils.unc.edu/MSpapers/backup_pdf/Boyer.pdf
- Steed, Colin. **Web-based Training**. Vermont : Gower Publishing Limited. 1999.

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ประเมินความเหมาะสมในการนำไปใช้ ของแบบสอบถามรูปแบบ การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

1. ดร.นาถวดี นันทาภินัย
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาภรณ์ บางเจริญพรพงศ์
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. รองศาสตราจารย์จรรยา เหนียนเฉลย
เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
4. รองศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์ ฉายายนต์
อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สำเร็จผล
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบและเว็บไซต์การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ กุหาสวรรค์เวช
หัวหน้าภาควิชานิเทศศาสตร์เกษตร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา ศรีสุวรรณ
อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร สุขะ
หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐพล ประดับเวทย์
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสพล มีเจริญ
หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินเพื่อการรับรองรูปแบบการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่าน
เครือข่ายอินเทอร์เน็ต

1. นายสุรพล เศวตเศรณี
ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ประหยัด จิระวรพงศ์
อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา ธรรมวิภังษ์
รองคณบดีฝ่ายสารสนเทศและกิจกรรมนักศึกษา
ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร ชินินทร
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
5. นายไชยรงค์ เจริญเมือง
อดีตนายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพแห่งประเทศไทย ที่ปรึกษา 2 กิตติมศักดิ์
คณะกรรมการอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวสมานิติบัญญัติแห่งชาติ และ
ผู้ทรงคุณวุฒิ วิชาการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ของ ททท. ผู้สอนวิชาธุรกิจท่องเที่ยว
และมัคคุเทศก์ทั่วประเทศ

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินเนื้อหาการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
วิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ
ศิลปินแห่งชาติ คณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เยาวภา ลีละบุตร
หัวหน้าภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. นายชวลิต สุนทรานนท์
นักวิชาการละครและดนตรีเชี่ยวชาญ
สำนักการสังคีต กรมศิลปากร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถนนพินุลสงคราม บางซื่อ กทม. 10800

ที่ ศธ 0525.3/311

11 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามรูปแบบการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมิน

ด้วย นางรจนา ศรีสังวรณ์ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
เทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การพัฒนาแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต” โดยมีคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัลลภ พิริยะสุวรรณค์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉมน จีรังสุวรรณ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจ
แบบสอบถามรูปแบบการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิระศักดิ์ วิตตะ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี

โทรศัพท์ / โทรสาร 0-2587-8256

ที่ ศธ 0525.3/๖๖1

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถนนพิบูลสงคราม บางซื่อ กทม. 10800

11 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินเว็บไซต์ฝึกอบรมมัคคุเทศก์
ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมิน

ด้วย นางรจนา ศรีสังวรณ์ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
เทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต” โดยมีคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัลลภ พิริยะสุวรรณค์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณมน จีรังสุวรรณ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จาก

ภาควิชานิเทศศาสตร์เกษตร เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินเว็บไซต์ฝึกอบรมมัคคุเทศก์
ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุด
ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิระศักดิ์ วิตตะ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี

โทรศัพท์ / โทรสาร 0-2587-8256

ที่ ศธ 0525.3/331

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถนนพิบูลสงคราม บางซื่อ กทม. 10800

11 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินเว็บไซต์ฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมิน

ด้วย นางรจนา ศรีสังวรณ์ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
เทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต” โดยมีคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัลลภ พิริยะสุวรรณศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณมน จีรังสุวรรณ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมิน
เว็บไซต์ฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว
เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิระศักดิ์ วิตตะ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี

โทรศัพท์ / โทรสาร 0-2587-8256

ที่ ศธ 0525.3/321

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถนนพิบูลสงคราม บางซื่อ กทม. 10800

11 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินเนื้อหาฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมิน

ด้วย นางรจนา ศรีสังวรณ์ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
เทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต” โดยมีคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัลลภ พิริยะสุวรรณค์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณมน จิริงสุวรรณ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมิน
เนื้อหาฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว
เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิระศักดิ์ วิตตะ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี

โทรศัพท์ / โทรสาร 0-2587-8256

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

แบบประเมินความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
เกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ มีความประสงค์ที่จะรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีความเชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ เทคโนโลยีการศึกษา และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

2. ค่าระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามนี้มี 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ความครอบคลุมองค์ประกอบของรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพภาคผ่านเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหมายเลขที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดให้

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็น เพิ่มเติมเพื่อการปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
1	ความสอดคล้องขององค์ประกอบการวิเคราะห์ การออกแบบ การสร้าง/พัฒนา การส่งผ่าน การประเมินรูปแบบ						
2	ความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อยของขั้นตอนการออกแบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต						
3	ความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อยของขั้นตอนการสร้างและพัฒนาการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต						
4	ความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อยของขั้นตอนการส่งผ่านการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต						
5	ความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อยของขั้นตอนการประเมินรูปแบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต						
6	ความครอบคลุมขององค์ประกอบหลัก						
7	ความครอบคลุมของขั้นการวิเคราะห์ (Analysis)						
8	ความครอบคลุมของขั้นการออกแบบ (Design)						
9	ความครอบคลุมของขั้นการสร้าง/พัฒนา (Development)						
10	ความครอบคลุมของขั้นการส่งผ่าน (Transfer)						
11	ความครอบคลุมของขั้นการประเมินรูปแบบ(Evaluation)						

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพภาคพิเศษผ่าน
เครือข่ายอินเทอร์เน็ต

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหมายเลขที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดให้

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็น เพิ่มเติมเพื่อการปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
1	ความเหมาะสมขององค์ประกอบ						
2	ความเหมาะสมของชั้นการวิเคราะห์						
3	ความเหมาะสมของชั้นการออกแบบ						
4	ความเหมาะสมชั้นการออกแบบเว็บไซต์						
5	ความเหมาะสมชั้นการออกแบบการเรียน การสอน						
6	ความเหมาะสมชั้นการออกแบบรายละเอียด						
7	ความเหมาะสมของชั้นการสร้าง/พัฒนา						
8	ความเหมาะสมชั้นการสร้างเว็บไซต์						
9	ความเหมาะสมชั้นการสร้างสื่อประกอบ การฝึกอบรม						
10	ความเหมาะสมของชั้นการส่งผ่าน						
11	ความเหมาะสมของชั้นการประเมินรูปแบบ						

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่าน
เครือข่ายอินเทอร์เน็ต

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหมายเลขที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดให้

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็น เพิ่มเติมเพื่อการปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
1	ความสอดคล้องขององค์ประกอบการวิเคราะห์ การออกแบบ การสร้าง/พัฒนา การส่งผ่าน การประเมินรูปแบบ						
2	ความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อยของ ขั้นการออกแบบการฝึกอบรมผ่าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ต						
3	ความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อยของ ขั้นการสร้างและพัฒนาการฝึกอบรมผ่าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ต						
4	ความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อยของ ขั้นการส่งผ่านการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต						
5	ความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อยของ ขั้นการประเมินรูปแบบการฝึกอบรมผ่าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ต						

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ)
 วิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย

รายการข้อความ	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อการปรับปรุง
	5	4	3	2	1	
การวิเคราะห์ (Analysis) <ul style="list-style-type: none"> ◆ การประเมินผู้เข้ารับการอบรม ◆ การประเมินแหล่งทรัพยากร ◆ การพิจารณาสถานการณ์ปัจจุบัน 					
การออกแบบ (Design) <ul style="list-style-type: none"> ◆ การกำหนดวัตถุประสงค์หรือผลที่ต้องการ ◆ การระบุยุทธศาสตร์การสอน เลือกสื่อสร้างแนวคิด และระบบการเดินทางภายในเว็บไซต์ (Navigation) ◆ การออกแบบการจัดวางหน้าจอ ◆ การออกแบบการทดสอบ 					
การพัฒนาและการสร้าง (Development) <ul style="list-style-type: none"> ◆ การเขียน Storyboard และ Script ◆ การทำหน้าจอนำเสนอ ◆ การสร้างกราฟิกทั่ว ๆ ไป ◆ การสร้างภาพเคลื่อนไหว ◆ การบันทึกเสียง สร้าง และตัดต่อวีดิทัศน์ ◆ การส่งเนื้อหารายวิชาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ◆ การมีเอกสารคู่มือและเครื่องมือต่าง ๆ สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 					
การประเมินรูปแบบ (Test Alpha Software) <ul style="list-style-type: none"> ◆ การทดสอบเนื้อหาฝึกอบรม ◆ การตรวจสอบองค์ประกอบการทำงานทั้งระบบฝึกอบรม 					

ตอนที่ 5 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างเว็บไซต์และเว็บเพจสำหรับการฝึกอบรม
มีคฤเทกส์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

รายการข้อความ	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็น เพิ่มเติมเพื่อการปรับปรุง
	5	4	3	2	1	
1. โฮมเพจหน้าแรกแสดงข้อมูลภาพรวมของ เว็บไซต์การฝึกอบรม					
2. ระบบลงทะเบียนและสมัครสมาชิก (Register) ประกอบด้วย เว็บเพจการกรอกข้อมูลของ ผู้ฝึกอบรม เว็บเพจเมื่อลีสรหัสผ่าน					
3. ระบบ Log-in (Account) เป็นระบบของการเข้า ไปเรียนเนื้อหาภายในเว็บเพจที่จัดเตรียมไว้ให้					
4. เว็บเพจข่าวประชาสัมพันธ์ (News) ได้แก่ เว็บ เสนอข่าว ประกาศข่าวเกี่ยวกับการฝึกอบรม และเรื่องทั่ว ๆ ไป					
5. เว็บเพจตารางการฝึกอบรม (Schedule)					
6. เว็บเพจประมวลรายวิชา ใช้ในการอธิบาย รายวิชาและเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรม					
7. เว็บเพจเสนอเนื้อหาความรู้ในการฝึกอบรม					
8. เว็บเพจบริการ FAQ ปัญหาหรือคำถามที่พบ บ่อย ๆ					
9. เว็บเพจบริการช่วยเหลือในการเรียนรู้ด้วย ตนเอง (Help)					
10. เว็บเพจแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข่าวสาร อภิปราย					
11. เว็บเพจแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ในเนื้อหา ที่เกี่ยวข้อง					
12. เว็บเพจการประเมินผล					
13. เว็บเพจประวัติผู้ให้การอบรมหรือผู้เกี่ยวข้อง (Tutor) และเว็บเพจประวัติผู้เรียน โดยมี รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เรียน ประกอบไปด้วย ประวัติส่วนตัว และข้อมูลการเข้าไปใช้เว็บ สำหรับฝึกอบรม					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เพิ่มเติม)

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินความเหมาะสมของการนำไปใช้ของรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์
ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับผลการประเมินตามความคิดเห็นในแต่ละข้อ ระดับผลการประเมินมี 3 ระดับ และมีความหมายดังนี้

ถ้าเห็นว่ารูปร่างแบบนั้นมีความเหมาะสม	ให้น้ำหนัก +1
ถ้าไม่แน่ใจ สงสัยว่ารูปร่างแบบนั้นเหมาะสม	ให้น้ำหนัก 0
ถ้าแน่ใจว่า รูปร่างแบบนั้นไม่มีความเหมาะสม	ให้น้ำหนัก -1

**แบบประเมินความเหมาะสมของการนำไปใช้ของรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์
ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต**

ตอนที่ 1

ลำดับ	หัวข้อ	ระดับคะแนน		
		+1	0	-1
การวิเคราะห์ (Analysis)				
♦	การประเมินผู้เข้ารับการอบรม			
♦	การประเมินแหล่งทรัพยากร			
♦	การพิจารณาสถานการณ์ปัจจุบัน			
การออกแบบ (Design)				
♦	การกำหนดวัตถุประสงค์หรือผลที่ต้องการ			
♦	การระบุยุทธศาสตร์การสอน เลือกสื่อสร้างแนวคิด และระบบการเดินทางภายในเว็บไซต์ (Navigation)			
♦	การออกแบบการจัดวางหน้าจอ			
♦	การออกแบบการทดสอบ			
การพัฒนาและการสร้าง (Development)				
♦	การเขียน Storyboard และ Script			
♦	การทำหน้าจอนำเสนอ			
♦	การสร้างกราฟิกทั่ว ๆ ไป			
♦	การสร้างภาพเคลื่อนไหว			
♦	การบันทึกเสียง สร้าง และตัดต่อวีดิทัศน์			
♦	การส่งเนื้อหารายวิชาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต			
♦	การมีเอกสารคู่มือและเครื่องมือต่าง ๆ สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต			
การประเมินรูปแบบ (Test Alpha Software)				
♦	การทดสอบเนื้อหาฝึกอบรม			
♦	การตรวจสอบองค์ประกอบการทำงานทั้งระบบฝึกอบรม			

ตอนที่ 2

ลำดับ	หัวข้อ	ระดับคะแนน		
		+1	0	-1
1.	โฮมเพจหน้าแรกแสดงข้อมูลภาพรวมของเว็บไซต์การฝึกอบรม			
2.	ระบบลงทะเบียนและสมัครสมาชิก (Register) ประกอบด้วย เว็บเพจการกรอกข้อมูลของผู้ฝึกอบรม เว็บเพจเมื่อลืมห้าผ่าน			
3.	ระบบ Log-in (Account) เป็นระบบของการเข้าไปเรียนเนื้อหาภายในเว็บเพจที่จัดเตรียมไว้ให้			
4.	เว็บเพจข่าวประชาสัมพันธ์ (News) ได้แก่ เว็บเสนอข่าว ประกาศข่าว เกี่ยวกับการฝึกอบรม และเรื่องทั่ว ๆ ไป			
5.	เว็บเพจตารางการฝึกอบรม (Schedule)			
6.	เว็บเพจประมวลรายวิชา ใช้ในการอธิบายรายวิชาและเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรม			
7.	เว็บเพจเสนอเนื้อหาความรู้ในการฝึกอบรม			
8.	เว็บเพจบริการ FAQ ปัญหาหรือคำถาม ที่พบบ่อย ๆ			
9.	เว็บเพจบริการช่วยเหลือในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Help)			
10.	เว็บเพจแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข่าวสาร อภิปราย			
11.	เว็บเพจแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง			
12.	เว็บเพจการประเมินผล			
13.	เว็บเพจประวัติผู้ให้การอบรมหรือผู้เกี่ยวข้อง (Tutor) และเว็บเพจประวัติผู้เรียน โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้เรียน ประกอบไปด้วยประวัติส่วนตัว และข้อมูลการเข้าไปใช้เว็บสำหรับฝึกอบรม			

แบบประเมินเนื้อหาการฝึกอบรมวิชาชีพภาคพิเศษผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
รายวิชา นาฏศิลป์และดนตรีไทย

คำชี้แจง

1. แบบประเมินเนื้อหาการฝึกอบรมวิชาชีพภาคพิเศษผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์และดนตรีไทย ชุดนี้มีวัตถุประสงค์ในการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาในด้านความสอดคล้องและความเหมาะสมของเนื้อหาและแบบทดสอบ ตลอดจนข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ควรปรับปรุง
การประเมินเนื้อหา <ul style="list-style-type: none"> ◆ เนื้อหามีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ◆ เนื้อหา มีความถูกต้องตามหลักวิชา ◆ เนื้อหาเป็นเรื่องเดียวกันมีความสมบูรณ์จบในตัวเอง ◆ เนื้อหา มีความกว้างลึกเหมาะสมไม่ยาวหรือสั้นเกินไป ◆ เนื้อหา มีความทันสมัย ◆ เนื้อหา มีความน่าเชื่อถืออ้างอิงแหล่งที่มา
การประเมินด้านวัตถุประสงค์ของบทเรียน <ul style="list-style-type: none"> ◆ เป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สามารถวัดผลได้ ◆ วัตถุประสงค์สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย ◆ วัตถุประสงค์ครอบคลุมเนื้อหา สั้นกระชับรัดและชัดเจน
การประเมินด้านการใช้ภาษา <ul style="list-style-type: none"> ◆ สื่อความหมายได้ชัดเจนเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ◆ เป็นภาษาเขียนที่สุภาพไม่ใช่ภาษาเฉพาะกลุ่ม ◆ ใช้ภาษาถูกต้องทั้งตัวสะกดและไวยากรณ์
การประเมินด้านการทดสอบ/ประเมินผล <ul style="list-style-type: none"> ◆ จุดประสงค์ครอบคลุมเนื้อหาวิชา ◆ รูปแบบการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย ◆ จำนวนข้อทดสอบเหมาะสม

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไป
วิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินเว็บไซต์การฝึกอบรมวิชาชีพภาคพิเศษผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
วิชา นาฏศิลป์และดนตรีไทย

คำชี้แจง

1. แบบประเมินเว็บไซต์การฝึกอบรมภาคพิเศษ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ และดนตรีไทย มีวัตถุประสงค์ในการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยี การศึกษา เพื่อนำข้อเสนอแนะมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

โดยเข้าสู่หน้าโฮมเพจได้ที่ <http://www.rmutkguide.com> และเข้าสู่เว็บเพจของการ ฝึกอบรมด้วย Login prof และ Password Guide_01

2. แบบประเมินนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเว็บไซต์การฝึกอบรมภาคพิเศษ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์และดนตรีไทย

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินเว็บไซต์การฝึกอบรมวิชาชีพภาคพิเศษผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
วิชา นาฏศิลป์และดนตรีไทย

ตอนที่ 1 คำถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเว็บไซต์การฝึกอบรมภาคพิเศษผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์และดนตรีไทย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การออกแบบการสอน 1. วัตถุประสงค์ชัดเจน สามารถวัดผลได้ 2. เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม 3. มีการสาธิต ยกตัวอย่างเหมาะสม 4. มีการบรรยายในแต่ละหัวข้อชัดเจน 5. ประโยชน์ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง
การจัดวางรูปแบบของเว็บไซต์การฝึกอบรม 6. ดึงดูดความสนใจ 7. การใช้สีประกอบ 8. การออกแบบหน้าจอ 9. การจัดวางเนื้อหาบทเรียน 10. การจัดวางเมนูต่าง ๆ
ความเหมาะสม ความน่าสนใจของข้อความ 11. ด้านสื่อความหมาย 12. สีตัวอักษร 13. แบบตัวอักษร 14. ขนาดตัวอักษร
ระบบการนำทางและการเชื่อมโยง 15. การนำทางภายในเว็บไซต์ 16. การเชื่อมโยงภายในเว็บไซต์

รายการข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การปฏิสัมพันธ์					
17. การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน
18. การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน
การใช้งาน					
19. ความง่ายและความสะดวกในการใช้งาน
20. มีเครื่องช่วยเหลือเมื่อมีความจำเป็น (คู่มือ)
21. มีเอกสารประกอบช่วยให้ความชัดเจนในการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเว็บไซต์การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตวิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม

แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

1. นาฏยศัพท์ คืออะไร

ก. คำต่าง ๆ ที่นักดนตรีแต่งขึ้น	ข. คำที่ใช้ในการแสดงทุกประเภท
ค. คำที่อธิบายลักษณะท่ารำต่าง ๆ	ง. คำที่ใช้เรียกชื่อ ท่ารำในสมัยโบราณ
2. ข้อใด เป็นการแสดงของภาคใต้

ก. ฟ้อนภูไท	ข. รำเหย่อย	ค. รำรองเง็ง	ง. ฟ้อนเล็บ
-------------	-------------	--------------	-------------
3. การจับมือ แล้วส่งส่วนแขนและมือที่จับนั้นไปข้างหลัง แขนตั้ง พลิกข้อมือที่จับให้หงายขึ้น เป็นการจับแบบใด

ก. การจับชายพก	ข. การจับปรกหน้า
ค. การจับหลัง	ง. การจับปรกข้าง
4. การรำวง เป็นการเล่นพื้นเมืองที่พัฒนามาจากการละเล่นในข้อใด

ก. ลีเก	ข. รำโทน	ค. โขน	ง. ลำตัด
---------	----------	--------	----------
5. ฟ้อนภูไท เป็นการแสดงพื้นเมืองของภาคใด

ก. ภาคอีสาน	ข. ภาคกลาง	ค. ภาคใต้	ง. ภาคเหนือ
-------------	------------	-----------	-------------
6. เพลงรำวงมาตรฐาน มีทั้งหมดกี่เพลง

ก. 25 เพลง	ข. 10 เพลง	ค. 20 เพลง	ง. 15 เพลง
------------	------------	------------	------------
7. เพลงงามแสงเดือน ใช้ท่ารำอะไร

ก. ผาลาเพียงไหล่	ข. สอดสร้อยมาลา
ค. พิสมัยเรียงหมอน	ง. ชักแป้งผัดหน้า
8. เพลงไทยเดิม มีความสำคัญอย่างไร

ก. แสดงเอกลักษณ์ของไทย	ข. แสดงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว
ค. แสดงความเป็นเอกราช	ง. แสดงความเป็นไทยแต่ดั้งเดิม

9. ทำนี้ หมายถึงอะไร

- ก. รัก
- ข. มหา
- ค. ต้องการ
- ง. โกรธ

10. ทำนี้ หมายถึงอะไร

- ก. ร้องไห้
- ข. กินข้าว
- ค. ยิ้ม
- ง. อาย

11. โขนแบ่งออกเป็นกี่ประเภท

- ก. 2 ประเภท
- ข. 3 ประเภท
- ค. 4 ประเภท
- ง. 5 ประเภท

12. ละครชาตรีมีต้นกำเนิดมาจากภาคใด

- ก. ภาคเหนือ
- ข. ภาคกลาง
- ค. ภาคใต้
- ง. ภาคอีสาน

13. ละครที่ใช้ผู้แสดงเป็นชายล้วนเรียกว่าละครอะไร

- ก. ละครนอก
- ข. ละครใน
- ค. ละครตีกลอง
- ง. ละครพันทาง

14. เข็มขัดสำหรับการแต่งกายนาฏศิลป์ไทย (พระ-นาง) เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอะไร

- ก. ตาบทิศ
- ข. ปั้นเหน่ง
- ค. แหวนรอบ
- ง. สุวรรณกระถอบ

15. เครื่องดนตรีที่เป็นประธานในวงปี่พาทย์ ได้แก่ ข้อใด

- ก. ปี่
- ข. ระนาดเอก
- ค. ฉิ่งวงใหญ่
- ง. ตะโพน

16. ข้อใดไม่ใช่เครื่องดนตรีประเภทเป่า

- ก. ขลุ่ยฆว
- ข. กระจับปี่
- ค. ปี่นอก
- ง. ขลุ่ยหลีบ

17. เพลงสาธุการ เป็นเพลงที่จัดอยู่ในประเภทใด

- ก. เพลงรับร้อง
- ข. เพลงละคร
- ค. เพลงหน้าพาทย์
- ง. เพลงเบ็ดเตล็ด

18. วงปีพาทย์นางหงส์ นิยมใช้บรรเลงประกอบในงานใด

ก. งานแต่งงาน

ข. งานพระราชพิธีต่างๆ

ค. งานศพ

ง. งานบวช

19. ซอคู่พระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย มีชื่อว่าอะไร

ก. ซอสายฟ้าฟาด

ข. ซอบุหลั่นลอยเลื่อน

ค. ซอสายพิรุณ

ง. ซอไทรโยค

20. การแสดงที่รำเป็นชุดหรือเป็นหมู่มีผู้แสดงตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เรียกว่าอะไร

ก. ระบำ

ข. รำ

ค. ฟ้อน

ง. เซิ้ง

.....

แบบทดสอบระหว่างเรียนวิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย

หน่วยที่ 1

1. การแสดงที่รวมเอาศิลปะการเต้น ศิลปะการรำ ศิลปะการขับร้อง ศิลปะการพากย์ ศิลปะการประดิษฐ์ต่าง ๆ ไว้ด้วยกันอย่างครบถ้วน คือข้อใด
 - ก. ละครชาตรี
 - ข. โขน
 - ค. ละครตีกตำบรرف
 - ง. ระบำ
2. โขนแบ่งออกเป็นกี่ประเภท
 - ก. 2 ประเภท
 - ข. 3 ประเภท
 - ค. 4 ประเภท
 - ง. 5 ประเภท
3. โขนโรงนอก เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าอะไร
 - ก. โขนนั่งราว
 - ข. โขนกลางแปลง
 - ค. โขนฉาก
 - ง. โขนหน้าจอ
4. บทพากย์ที่ว่า “ปางพระบัลลังก์นาค ผู้แบ่งภาคจากวารี สถิตแท่นอันผ่องศรี ณ สุวรรณพลับพลา.....” กล่าวถึงผู้ใด
 - ก. ทศกัณฐ์
 - ข. พระลักษมณ์
 - ค. พระราม
 - ง. พระอิศวร
5. พากย์โใช้ใช้พากย์ในเวลาใด
 - ก. โใช้ลมเกี้ยวพาราสี
 - ข. เสร้าโศกเสียใจ
 - ค. แสดงความโอาสสง่างาม
 - ง. คำสั่งสอน

หน่วยที่ 2

1. การแต่งกายไม่สวมเสื้อ เพราะผู้แสดงทุกคนเป็นผู้ชาย ตัวเอกยืนเครื่องนุ่งผ้ามีสนับเพลา คาดเจียรबाट มีห้อยหน้า สวมสายสังวาลประดับทับทรวงและมีกรองคอ ศิระษะสวมมงกุฎ เทร็ด คือการแต่งกายในการแสดงข้อใด
 - ก. โขน
 - ข. ละครชาตรี
 - ค. ละครนอก
 - ง. ละครใน

2. ละครที่ปรับปรุงสร้างสรรค์ขึ้นโดยแบ่งเป็นชุดและเป็นฉากต่าง ๆ ทำรำของละครก็ดัดแปลงมาจากของเดิมของไทยและของต่างชาติผสมกัน เรื่องที่ใช้แสดงมีแขก มอญ ลาว เป็นต้น ได้แก่ข้อใด
- ก. ละครดึกดำบรรพ์ ข. ละครเสภา
ค. ละครพันทาง ง. ละครสังคีต
3. การแสดงข้อใดที่จัดว่าเป็นการรำคู่
- ก. รำเบิกโรง ข. รำฉุยฉายพราหมณ์
ค. รำมโนห์รา ง. รำศรีวิชัย
4. ละครเรื่องขุนช้างขุนแผน จัดเป็นละครแบบใด
- ก. ละครดึกดำบรรพ์ ข. ละครเสภา
ค. ละครพันทาง ง. ละครสังคีต
5. เพลงร่ำวงมาตรฐาน มีทั้งหมดกี่เพลง
- ก. 25 เพลง ข. 10 เพลง ค. 20 เพลง ง. 15 เพลง

หน่วยที่ 3

1. การแสดงข้อใด ที่ผู้แสดงต้องแต่งกายแบบยืนเครื่องพระนาง
- ก. ระบำตาลีฉิมπίล ข. ระบำกฤตดาภินิหาร
ค. ระบำนกยูง ง. ระบำพรรัตน์
2. ดอกไม้ทัดและอุบะของตัวพระ และตัวนางต่างกันอย่างไร
- ก. ดอกไม้ทัดตัวพระและตัวนาง อยู่ด้านขวาอุบะอยู่ด้านซ้ายเหมือนกัน
ข. ดอกไม้ทัดและอุบะตัวพระอยู่ด้านขวา ส่วนตัวนางอยู่ด้านซ้าย
ค. ดอกไม้ทัดตัวพระอยู่ด้านขวาอุบะอยู่ด้านซ้าย ส่วนตัวนาง ดอกไม้ทัดอยู่ด้านซ้าย
อุบะอยู่ด้านขวา
ง. ดอกไม้ทัดและอุบะตัวพระอยู่ด้านซ้าย ส่วนตัวนางอยู่ด้านขวา

3. การแต่งกายของตัวยักษ์และลิงต่างกันที่ใด
 - ก. ยักษ์สวมหัวโขนแบบมียอด
 - ข. ลิงสวมหัวโขนแบบหัวโล้น
 - ค. ยักษ์ไม่มีหาง ลิงมีหาง
 - ง. ยักษ์แต่งกายด้วยสีเขียว ลิงสีขาวเท่านั้น
4. เครื่องแต่งกายนาฏศิลป์ไทยนั้น จำลองแบบมาจากข้อใด
 - ก. เครื่องทรงของพระมหากษัตริย์ (เครื่องต้น)
 - ข. เขมร
 - ค. ลาว
 - ง. เครื่องแต่งกายพื้นเมืองภาคต่าง ๆ
5. เครื่องแต่งกายตัวพระ หมายถึงเครื่องแต่งกายที่หมายถึงผู้แสดงในข้อใด
 - ก. พระสงฆ์
 - ข. พระมหากษัตริย์
 - ค. ผู้ชาย
 - ง. ผู้หญิง

หน่วยที่ 4

1. นาฏยศัพท์ คืออะไร
 - ก. คำต่าง ๆ ที่นักดนตรีแต่งขึ้น
 - ข. คำที่ใช้ในการแสดงทุกประเภท
 - ค. คำที่อธิบายลักษณะท่ารำต่าง ๆ
 - ง. คำที่ใช้เรียกชื่อ ท่ารำในสมัยโบราณ
2. การใช้ปลายนิ้วหัวแม่มือมาจรดกับข้อแรกของนิ้วชี้ แล้วกรีดนิ้วที่เหลือ ทั้ง 3 นิ้วให้ตั้ง คล้ายพัด หักข้อมือเข้าหาลำแขน ให้ปลายจิบหงายขึ้น เรียกว่าอะไร
 - ก. จีบคว่ำ
 - ข. จีบปรกข้าง
 - ค. จีบปรกหน้า
 - ง. จีบหงาย
3. การตั้งวง หมายถึง การตั้งมือโดยให้นิ้วทั้ง 4 เรียงชิดกัน หักนิ้วหัวแม่มือเข้าหาฝ่ามือ ยกลำแขนขึ้นให้โค้งพองาม แบ่งเป็นกี่ระดับ
 - ก. 2 ระดับ
 - ข. 3 ระดับ
 - ค. 4 ระดับ
 - ง. 5 ระดับ
4. การใช้มือข้างใดข้างหนึ่ง ตั้งวงด้านหน้า แล้วกดข้อมือลง เดินมือเข้าหาตัวเล็กน้อย คือ การแสดงภาษาทำนาฏศิลป์ ในข้อใด
 - ก. ไป
 - ข. เรียก
 - ค. ปฏิเสธ
 - ง. อาย

5. ภาษาทำนาฏศิลป์จะใช้มากที่สุดในการแสดงข้อใด

ก. โขน	ข. ละครนอก
ค. การแสดงพื้นเมือง	ง. ละครพันทาง

หน่วยที่ 5

1. ข้อใดมิใช่การแสดงพื้นเมืองของภาคเหนือ

ก. ฟ้อนเล็บ	ข. ฟ้อนดาบ	ค. ฟ้อนเจิง	ง. ฟ้อนภูไท

2. รำวงพื้นเมืองเป็นการละเล่นอย่างหนึ่งของชาวบ้าน เป็นการละเล่นเพื่อความสนุกสนานและความสามัคคี เดิมเรียกว่าอะไร

ก. รำโทน	ข. รำกรับ	ค. รำฉิ่ง	ง. รำตะโพน

3. ข้อใด เป็นการแสดงของภาคใต้

ก. ฟ้อนภูไท	ข. รำเหย่อย	ค. รำรองเง็ง	ง. ฟ้อนเล็บ

4. เพลงปรบไก่ เป็นการแสดงพื้นเมืองของภาคใด

ก. ภาคอีสาน	ข. ภาคกลาง	ค. ภาคใต้	ง. ภาคเหนือ

5. การแสดงข้อใดไม่จัดว่าเป็นการแสดงพื้นเมือง

ก. ระบำสุโขทัย	ข. เซิ้งสวิง	ค. ฟ้อนมอญ	ง. เพลงเรือ

6. วงดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรี ระนาดเอก ปี่ใน ฆ้องวง (ใหญ่) กลองทัด ตะโพน และ ฉิ่ง เรียกว่าวงอะไร

ก. วงเครื่องสาย	ข. วงมโหรี
ค. วงปี่พาทย์เครื่องห้า	ง. วงปี่พาทย์มอญ

7. เพลงที่บรรเลงประกอบกิริยาเคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งของมนุษย์ ของสัตว์ ของวัตถุต่าง ๆ และอื่น ๆ เรียกว่าเพลงอะไร

ก. เพลงรับร้อง	ข. เพลงละคร
ค. เพลงหน้าพาทย์	ง. เพลงเบ็ดเตล็ด

.....

**แบบสอบถามความพึงพอใจการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
วิชา นาฏศิลป์และดนตรีไทย**

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ระบบการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น
2. มีความกระตือรือร้นในการติดตามบทเรียน
3. สภาพการเรียนรู้การสอนโดยการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทำให้ได้รับเนื้อหาความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน
4. รู้สึกสนุกสนานกับบทเรียนและทำให้เห็นว่าบทเรียนมีคุณค่า
5. สามารถเลือกศึกษาเฉพาะบทเรียนที่ต้องการศึกษาได้อย่างอิสระ
6. การใช้บทเรียนโดยการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น
7. ลักษณะบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทำให้อยากเรียนในเรื่องยาก ๆ
8. บทเรียนโดยการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนชัดเจนขึ้น
10. การเรียนโดยการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้ผลคุ้มค่า
11. การอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตช่วยให้การเรียนเป็นไปอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ
12. การอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตช่วยให้ได้รับประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์
13. พึงพอใจต่อการรับผิดชอบในการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง
14. ชอบการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

รายการข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. ความพึงพอใจที่ได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลและทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง
16. เข้าใจเนื้อหาวิชาได้ลึกซึ้งและครอบคลุมมากขึ้น
17. การเรียนด้วยบทเรียนโดยการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตดีกว่าเรียนกับครูผู้สอนเพียงอย่างเดียว
18. การทบทวนความรู้โดยใช้บทเรียนโดยการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สนับสนุนการเรียนรู้ตามระดับความสามารถของผู้เรียน
19. ความพึงพอใจเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และพฤติกรรมผู้เรียนให้ผลคุ้มค่า
20. ความง่ายและความสะดวกในการใช้งานการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
21. การอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการเรียนเพียงพอต่อความต้องการใช้งานของผู้เรียน
22. ความพึงพอใจในภาพรวมต่อสภาพแวดล้อมในการเรียนด้วยการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
23. ก่อนการเรียนเรื่องนาฏศิลป์และดนตรีไทยท่านมีความรู้เรื่องนี้ในระดับใด
24. หลังการเรียนโดยอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตท่านมีความรู้ในระดับใด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

**แบบประเมินเพื่อการรับรองรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่าย
อินเทอร์เน็ตวิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย**

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการรับรองรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับผลการประเมินตามความคิดเห็นในแต่ละข้อ ระดับผลการประเมินมี 3 ระดับ และมีความหมายดังนี้

ถ้าเห็นว่ารูปแบบนั้นมีความเหมาะสม	ให้นำหนัก 1
ถ้าไม่แน่ใจ สงสัยว่ารูปแบบนั้นเหมาะสม	ให้นำหนัก 0
ถ้าแน่ใจว่า รูปแบบนั้นไม่มีความเหมาะสม	ให้นำหนัก -1

ตอนที่ 1 คำถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย เพื่อการรับรองรูปแบบ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

หัวข้อ	ระดับคะแนน		
	+1	0	-1
การออกแบบการสอน			
1. วัตถุประสงค์ชัดเจน สามารถวัดผลได้			
2. เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม			
3. มีการ ยกตัวอย่างเหมาะสม			
4. มีการบรรยายในแต่ละหัวข้อชัดเจน			
5. ประโยชน์ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง			
การจัดวางรูปแบบของเว็บไซต์การฝึกอบรม			
6. ดึงดูดความสนใจ			
7. การใช้สีประกอบ			
8. การออกแบบหน้าจอ			
9. การจัดวางเนื้อหาบทเรียน			
10. การจัดวางเมนูต่าง ๆ			
ความเหมาะสม ความน่าสนใจของข้อความ			
11. ด้านสื่อความหมาย			
12. สีสตัวอักษร			
13. แบบตัวอักษร			
14. ขนาดตัวอักษร			
ระบบการนำทางและการเชื่อมโยง			
15. การนำทางภายในเว็บไซต์			
16. การเชื่อมโยงภายในเว็บไซต์			
การปฏิสัมพันธ์			
17. การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน			
18. การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน			
การใช้งาน			
19. ความง่ายและความสะดวกในการใช้งาน			
20. มีเครื่องช่วยเหลือเมื่อมีความจำเป็น (คู่มือ)			
21. มีเอกสารประกอบช่วยให้ความชัดเจนในการบรรยาย			

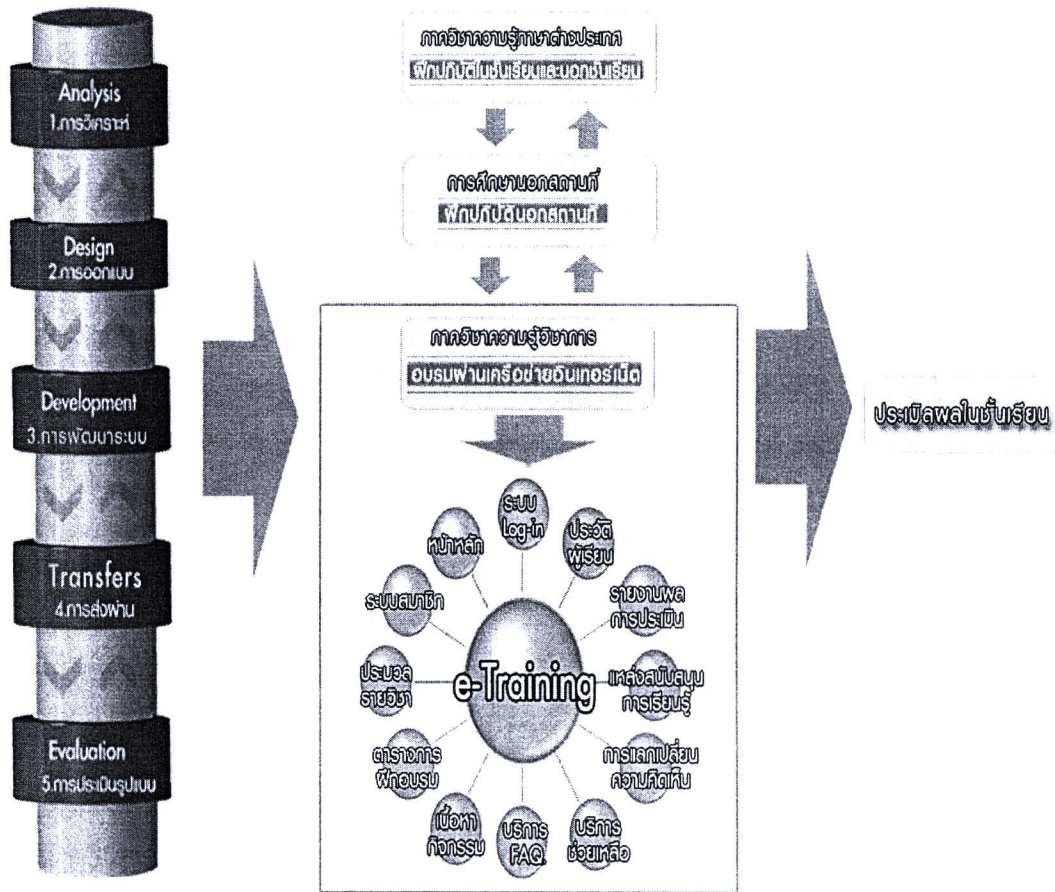
ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเว็บไซต์การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ค

โครงร่างรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

โครงสร้างรูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพภาคอุตสาหกรรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

รูปแบบการฝึกอบรมภาคอุตสาหกรรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ

1. องค์ประกอบหลักของรูปแบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นโครงสร้างทั้งรูปแบบประกอบด้วย (1) การวิเคราะห์ (2) การออกแบบ (3) การพัฒนา (4) การส่งผ่าน และ (5) การประเมินรูปแบบ พร้อมทั้งสัญลักษณ์แสดงทิศทาง และความสัมพันธ์ต่อเนื่องขององค์ประกอบต่าง ๆ ตามลำดับก่อนหลัง

2. องค์ประกอบย่อยต่าง ๆ ในกระบวนการดำเนินการขององค์ประกอบหลักเป็นการนำองค์ประกอบของกระบวนการดำเนินงานแต่ละองค์ประกอบมาจัดเป็นส่วนย่อย เพื่อเป็นกลไกให้กระบวนการดำเนินงานขององค์ประกอบหลักดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบย่อยมีดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่
 - 1.1 การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ
 - 1.2 การประเมินผู้เข้ารับการฝึกอบรม

- 1.3 การประเมินแหล่งทรัพยากร
- 1.4 การพิจารณาสถานการณ์ปัจจุบัน
2. การออกแบบ (Design) ได้แก่
 - 2.1 การออกแบบเว็บไซต์
 - 2.2 การออกแบบการสอน มีส่วนย่อยอีก 2 ส่วน คือ
 - 2.2.1 การออกแบบเนื้อหา
 - 2.2.2 วิธีการฝึกอบรม
 - 2.3 การออกแบบรายละเอียดมีส่วนประกอบย่อยอีก 3 ส่วน คือ
 - 2.3.1 การออกแบบการจัดวางหน้าจอ
 - 2.3.2 ระบบการเดินทางภายในเว็บไซต์
 - 2.3.3 การแสดงผล
3. การพัฒนาระบบ (Development) ได้แก่
 - 3.1 การสร้างเว็บไซต์
 - 3.2 การสร้างสื่อประกอบการฝึกอบรม มีส่วนประกอบย่อยอีก 3 ส่วน คือ
 - 3.2.1 การสร้างเนื้อหาฝึกอบรม
 - 3.2.2 การสร้างคู่มือและเอกสารประกอบการฝึกอบรม
 - 3.2.3 การสร้างสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
4. การส่งผ่าน (Transfers) ได้แก่
 - 4.1 การส่งเนื้อหาวิชาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
 - 4.2 การส่งเอกสารคู่มือและเครื่องมือต่าง ๆ สนับสนุนการเรียนรู้
5. การประเมินรูปแบบ (Evaluation) ได้แก่
 - 5.1 การทดสอบบทเรียน
 - 5.2 การตรวจสอบองค์ประกอบการทำงานทั้งระบบการฝึกอบรม

องค์ประกอบทั้ง 2 ส่วน ของรูปแบบการฝึกอบรมมัลติมีเดียผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบหลักรูปแบบการฝึกอบรมมัลติมีเดียผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

องค์ประกอบหลักของรูปแบบการฝึกอบรมมัลติมีเดียผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมี 5 ส่วนใหญ่ ๆ ตามองค์ประกอบของระบบ ได้แก่ การวิเคราะห์ การออกแบบ การพัฒนา การส่งผ่าน และการประเมินรูปแบบการฝึกอบรม ซึ่งแต่ละส่วนมีองค์ประกอบและความสัมพันธ์กัน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analysis) มีองค์ประกอบย่อย 4 ปัจจัย ได้แก่

1.1 การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่

1.1.1 สภาพปัญหา ได้แก่ สภาพปัญหาในการฝึกอบรม การพัฒนามัลติมีเดียในประเทศไทย สภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยสภาพปัญหาดังกล่าวจะเป็นประเด็น

ที่จะทำให้เกิดการนำนวัตกรรมมาช่วยในการแก้ปัญหา โดยการวิเคราะห์สภาพปัญหาจะสอดคล้องกับองค์ประกอบย่อยพิจารณาสถานการณ์ปัจจุบัน

1.1.2 ความต้องการ ได้แก่ การสอบถามความต้องการของผู้ที่สนใจจะประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายในการฝึกอบรมโดยการสัมภาษณ์ความต้องการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไป (ภาษาต่างประเทศ) เพื่อที่จะได้นำความต้องการดังกล่าวมาดำเนินการให้สอดคล้องและสามารถตอบสนองกับความต้องการ

1.2 ประเมินผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้แก่ ผู้สมัครเข้ารับการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ)

1.3 ประเมินแหล่งทรัพยากรในการฝึกอบรม ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล แหล่งข้อมูลความรู้สำหรับให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ศึกษาค้นคว้า เทคโนโลยีที่ใช้ในการฝึกอบรมและทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

1.4 พิจารณาสถานการณ์ในปัจจุบัน ได้แก่ นโยบาย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบรูปแบบการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ปัจจัยนำเข้าทั้ง 4 ปัจจัยนี้ เป็นตัวป้อนเข้าสู่กระบวนการดำเนินงานของรูปแบบการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2. การออกแบบ (Design) การออกแบบรูปแบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบคือ การออกแบบเว็บไซต์ ออกแบบการเรียนการสอน ออกแบบรายละเอียดหน้าจอ

2.1 การออกแบบเว็บไซต์ฝึกอบรม เป็นองค์ประกอบย่อยเกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ต้องการสร้าง จากการเลือกในหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ (ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2551) ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แล้วก็จะนำมาออกแบบลักษณะของโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ โดยจะมีทั้งในส่วนของการนำเสนอเนื้อหาฝึกอบรมและส่วนของฐานข้อมูล

2.2 ออกแบบการฝึกอบรม

2.2.1 การออกแบบเนื้อหา

2.2.1.1 วิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์เนื้อหาวิชา เป็นระบบย่อยเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาที่จะนำมาสร้างเป็นเว็บไซต์ฝึกอบรม โดยการวิเคราะห์จะเริ่มต้นจากการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การวิเคราะห์เนื้อหา การกำหนดวัตถุประสงค์ การจัดแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วย การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล

2.2.2 วิธีการฝึกอบรม

2.2.2.1 ขั้นตอนการฝึกอบรมจะเป็นการกำหนดรูปแบบการสอนและกิจกรรมการสอน เป็นระบบย่อยเกี่ยวกับการวางกรอบของการนำเสนอเนื้อหาที่ได้ทำการวิเคราะห์ออกมา

และกำหนดกิจกรรมการสอนต่าง ๆ ได้แก่ แนะนำการเรียน นำเข้าสู่บทเรียน เนื้อหาการเรียน และแบบทดสอบ

2.2.2.2 การฝึกอบรมเป็นส่วนย่อยเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมการฝึกอบรม 3 ด้าน คือ

1) ภาควิชาความรู้ภาษาต่างประเทศ เรียนและฝึกปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน

2) ภาควิชาศึกษานอกสถานที่ เรียนและฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง

3) ภาควิชาความรู้ทางวิชาการ เรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2.2.2.3 การประเมินผลการฝึกอบรมเป็นส่วนย่อยเกี่ยวกับกระบวนการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย การประเมินก่อนฝึกอบรม และการประเมินหลังฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และประเมินผลจากการสอบข้อเขียนในชั้นเรียนทุกรายวิชา

การประเมินผลเป็นส่วนย่อยสุดท้ายของกระบวนการออกแบบการเรียนการสอนและเป็นตัวบ่งชี้ให้บ่งชี้ประกอบหลักที่ 5 คือ การประเมินรูปแบบการฝึกอบรม

2.3 ออกแบบรายละเอียดเป็นการออกแบบในส่วนของรายละเอียดต่าง ๆ ภายในเว็บไซต์ฝึกอบรมและหน้าจอการฝึกอบรม

2.3.1 การออกแบบการจัดวางหน้าจอ ได้แก่ องค์ประกอบ ตัวอักษร การใช้สี ภาพกราฟิก วิดีทัศน์ เสียง ปุ่มและสัญลักษณ์ การจัดวางองค์ประกอบ ภาพเคลื่อนไหว ภาพกราฟิก และส่วนประกอบอื่น ๆ

2.3.2 ระบบการเดินทางภายในเว็บไซต์ความสะดวกง่ายในการใช้เว็บไซต์การเชื่อมโยงที่ถูกต้อง

2.3.3 การแสดงผล ได้แก่ การแสดงผลภาษาไทย-อังกฤษผ่านเบราว์เซอร์ได้อย่างถูกต้อง การดาวน์โหลด

3. การพัฒนาระบบ (Development)

3.1 การสร้างเว็บไซต์ เป็นองค์ประกอบย่อยเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากข้อ 2.1 – 2.3 มาทำการสร้างเว็บไซต์ฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยในขั้นตอนนี้จะทำการสร้างตามลักษณะลำดับการนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนเป็นหลัก

3.2 การสร้างสื่อประกอบการฝึกอบรม ประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ

3.2.1 การสร้างเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรม

3.2.2 คู่มือการฝึกอบรมและเอกสารประกอบการฝึกอบรม

3.2.3 การสร้างสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. การส่งผ่าน (Transfers) ประกอบไปด้วย 2 ส่วนด้วยกัน คือ

4.1 การส่งเนื้อหาวิชาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

4.2 การส่งเอกสารคู่มือสนับสนุนการเรียนรู้

5. การประเมินรูปแบบการฝึกอบรม (Evaluation) ประกอบไปด้วยการประเมิน 2 ส่วน คือ

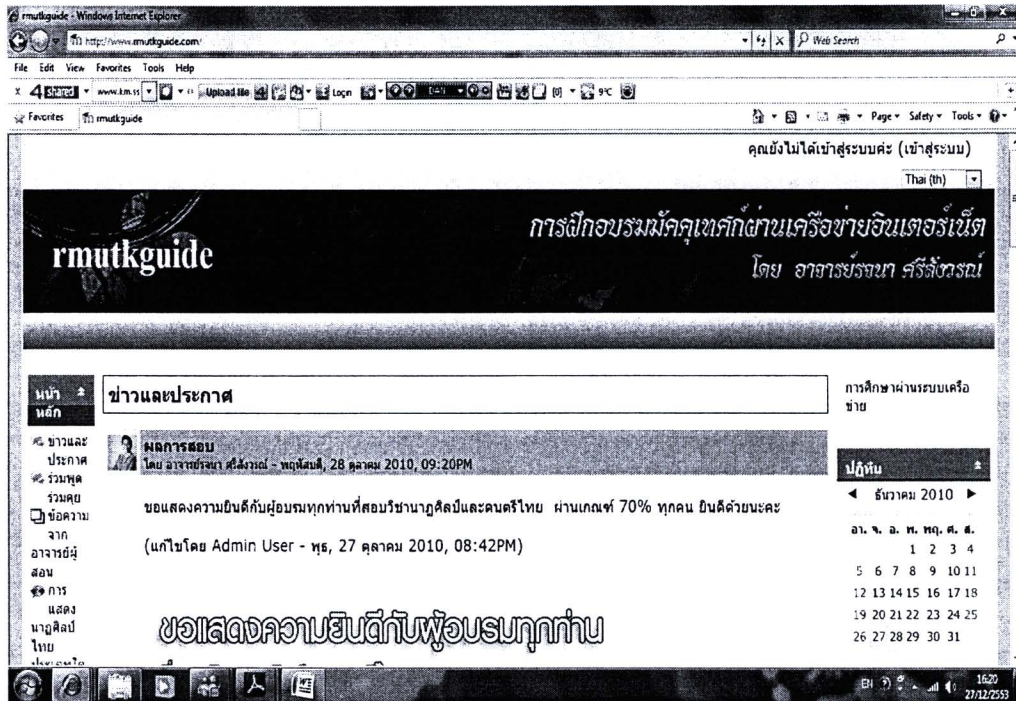
5.1 การทดสอบบทเรียน

5.2 การตรวจสอบองค์ประกอบการทำงานทั้งระบบการฝึกอบรม

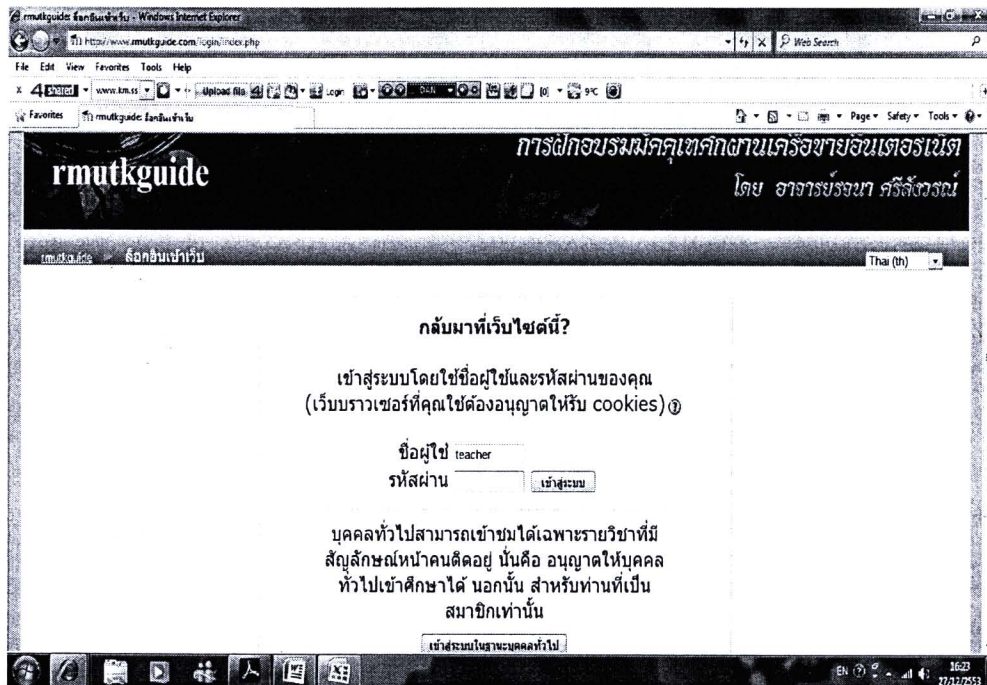
เมื่อดำเนินการประเมินรูปแบบการฝึกอบรมในกรณีที่ผลการประเมินไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดจะดำเนินการย้อนกลับไปยังขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบทุกองค์ประกอบหาสาเหตุว่าขั้นตอนใดเป็นปัญหาทำให้ผู้เข้ารับการอบรมไม่เกิดการเรียนรู้และผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ยังได้มีการตรวจสอบทุกขั้นตอนตามลูกศรที่ย้อนกลับไปกลับมาเพื่อเป็นการพัฒนาและตรวจสอบให้เกิดความแน่ใจก่อนที่จะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

ภาคผนวก ง

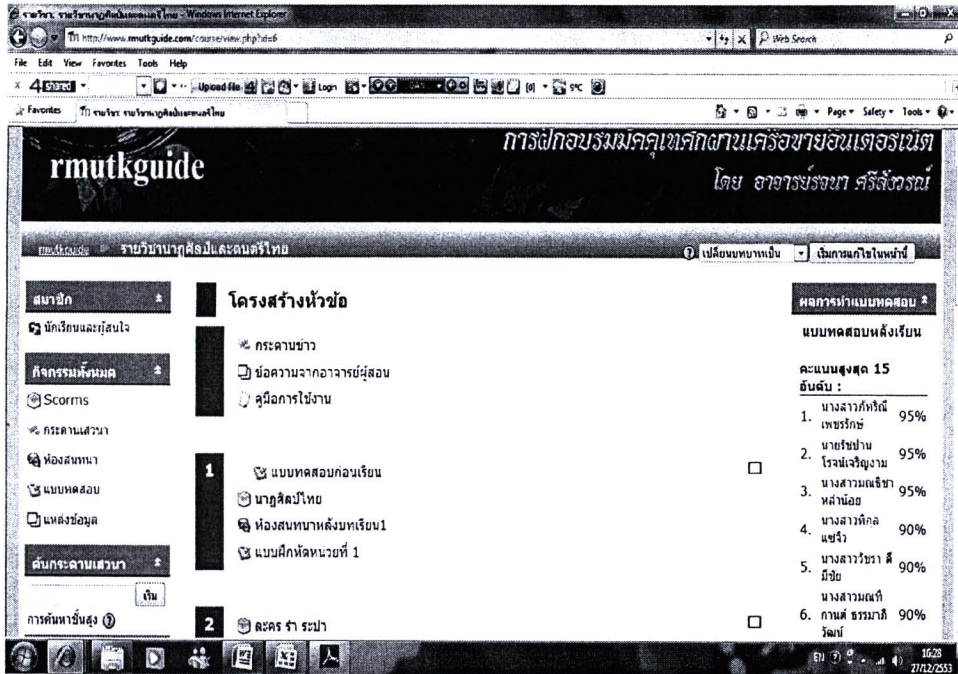
- ตัวอย่างเว็บไซต์การฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
รายวิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย

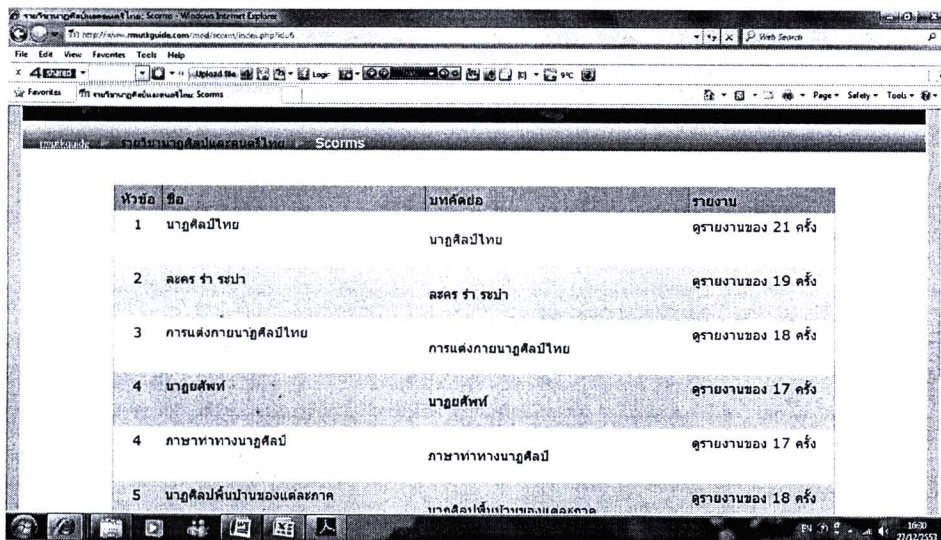
ภาพที่ ง-1 หน้าแสดงหน้าแรกของเว็บไซต์

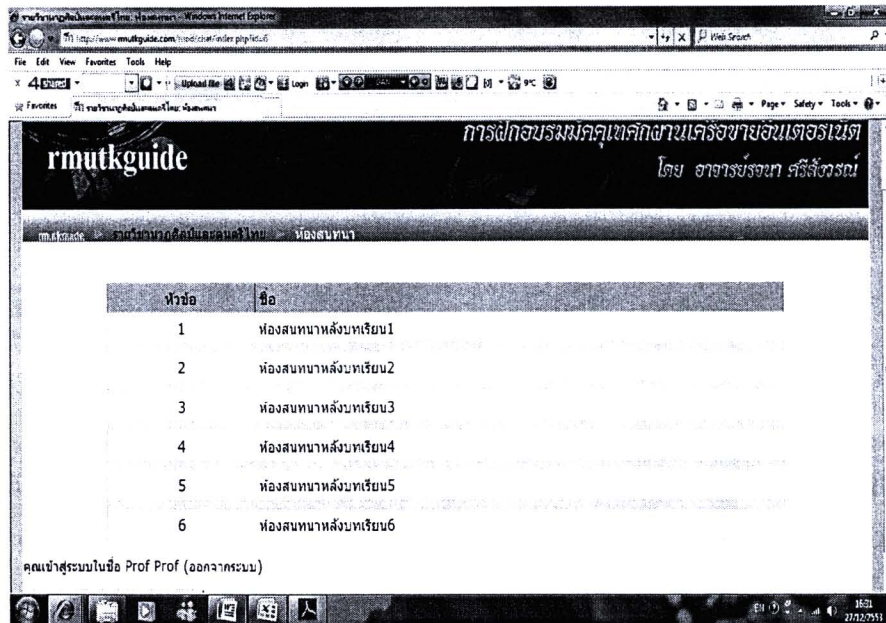
ภาพที่ ง-2 หน้าแสดงสำหรับการเข้าสู่การเรียนรู้

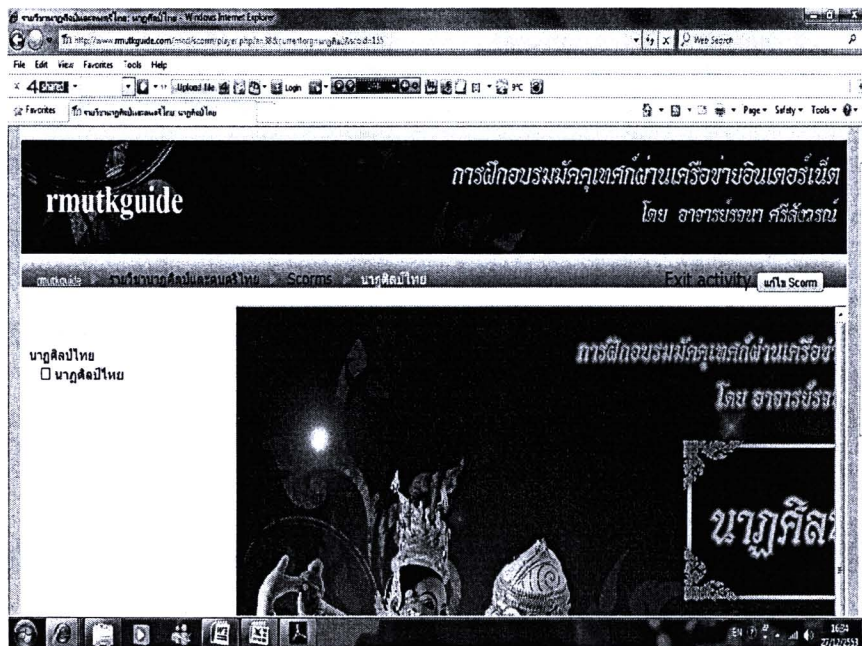
ภาพที่ ง-3 หน้าแสดงโครงสร้างหัวข้อ

ภาพที่ ง-4 หน้าแสดงรายวิชา

ภาพที่ ง-5 หน้าแสดงห้องสนทนา

ภาพที่ ง-6 หน้าแสดงรายวิชานาฏศิลป์ไทย

รายวิชาเภสัชศาสตร์ไทยและดนตรีไทย

จำนวนงาน: 1 งาน
รายงานผลกิจกรรม

รายวิชาเภสัชศาสตร์ไทยและดนตรีไทย

คำนวณจากบันทึกการใช้งานตั้งแต่ เสาร์, 14 สิงหาคม 2010, 06:01PM

กิจกรรม	ครั้ง	เข้าครั้งสุดท้ายเมื่อ
กระดาษข่าว	116 ครั้ง, 27 ตุลาคม 2010, 02:16PM (61 วัน 2 ชั่วโมง)	
ข้อความจากอาจารย์ผู้สอน	60 พฤศจิกายน, 11 พฤศจิกายน 2010, 10:02AM (46 วัน 6 ชั่วโมง)	
คู่มือการใช้งาน	43 อาทิตย์, 26 ธันวาคม 2010, 08:25PM (20 ชั่วโมง 9 นาที)	
หัวข้อ 1		
แบบทดสอบก่อนเรียน	129 จันทร์, 27 ธันวาคม 2010, 04:30PM (5 นาที 27 วินาที)	
นาฏศิลป์ไทย	127 จันทร์, 27 ธันวาคม 2010, 04:34PM (1 นาที 39 วินาที)	
ห้องสนทนาห้องเรียน1	222 จันทร์, 27 ธันวาคม 2010, 04:34PM (1 นาที 47 วินาที)	
แบบฝึกหัดหน่วยที่ 1	100 เสาร์, 18 ธันวาคม 2010, 02:19PM (9 วัน 2 ชั่วโมง)	

ภาพที่ ง-7 หน้าแสดงงานผลการใช้งาน

รายวิชาเภสัชศาสตร์ไทย

แบบทดสอบ: แบบฝึกหัดหน่วยที่ 2

ผลสอบ: ดูตัวอย่าง: แก้ไข

ภาพรวม: โทษแฉกใหม่: โทษแฉกเดิมด้วยตนเอง: การวิเคราะห์ข้อสอบ

See all course grades

Attempts: 17

Only one attempt per user allowed on this quiz.

ชื่อ / นามสกุล	เริ่มเมื่อ	ทำเสร็จเมื่อ	เวลาที่ใช้	คะแนน/10	#1	#2	#3	#4	#5
นายวิชาญศักดิ์ปิ่นประโคนศิริไทย	9 ตุลาคม 2010, 03:29 AM	9 ตุลาคม 2010, 03:33 AM	4 นาที 9 วินาที	4	2/2	0/2	2/2	0/2	0/2
นางสาวชราณี ศรีชัย	8 ตุลาคม 2010, 01:36 PM	8 ตุลาคม 2010, 01:38 PM	1 นาที 49 วินาที	8	2/2	2/2	2/2	0/2	2/2
นางสาวหุชนาภา	9 ตุลาคม 2010, 11:54	9 ตุลาคม 2010, 11:55	1 นาที 7		2/2	2/2	2/2	0/2	2/2

ภาพที่ ง-8 หน้าแสดงงานผลการสอบ

ภาคผนวก จ

- หลักสูตรการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) และมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ)
หลักสูตรปรับปรุงใหม่ (พ.ศ. 2551) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป

(ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑)

- นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย
- นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง
สำนักงานพัฒนาการทองเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป

(ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑)

- นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย
- นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

๑. ชื่อหลักสูตร

- ๑.๑ ชื่อภาษาไทย หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ
- ๑.๒ ชื่อภาษาอังกฤษ General Guides' Training Course for Thai Tourist.
General Guides' Training Course for Thai and Foreign Tourist.

๒. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์กลาง สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๓. หลักการและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๓.๑ หลักการ

หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย และหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นหลักสูตรปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ ของสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์กลาง สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยยึดตามแนวทางของหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เพื่อให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรฐานวิชาชีพมััคคุเทศก์ทั่วไปในการฝึกอบรมเพื่อนำไปยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นมััคคุเทศก์

๓.๒ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑. เพื่อเป็นหลักสูตรกลางในการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทย และการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

๒. เพื่อสำหรับฝึกอบรมหลักสูตรวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทย และหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศให้มีศักยภาพตามมาตรฐานของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

๔. กำหนดการเปิดหลักสูตรการฝึกอบรม

ดำเนินการฝึกอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

๕. คุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป

๕.๑ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไป และต้องฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

๕.๒ ต้องมีสัญชาติไทย

๕.๓ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐(๒) แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษหรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

(ข) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์หรือใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(ค) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ และยังไม่พ้นกำหนด ๕ ปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(ง) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(จ) เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึง ๕ ปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

๕.๔ มีบุคลิกภาพดีและเป็นผู้มีใจรักในงานบริการ

๕.๕ กรณีหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ต้องมีความรู้ ความสามารถทางการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ

๖. การคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรม

๖.๑ มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อ ๕

๖.๒ ให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้เปิดหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นผู้คัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์

๗. ระบบการฝึกอบรม

๗.๑ หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเสนอเทียวก่อนให้นักท่องเที่ยวชาวไทย
จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๔๔ ชั่วโมง

๗.๒ หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเสนอเทียวก่อนให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ
จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๑๘ ชั่วโมง

๘. การลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรม

ให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้รับอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการจัดลงทะเบียน
ผู้เข้ารับการฝึกอบรม และรายงานให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางทราบ โดยให้เป็นไป
ตามระเบียบการฝึกอบรมของหลักสูตรนั้น ๆ

๙. การวัดผลและการสำเร็จการฝึกอบรม

๙.๑ การวัดผลการศึกษา

ใช้เกณฑ์ตัดสินว่า ผ่าน/ไม่ผ่าน สำหรับเกณฑ์ “ผ่าน” ต้องสอบผ่านภาคทฤษฎีไม่ต่ำกว่า
ร้อยละ ๗๐ และภาคปฏิบัติไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ และ “ไม่ผ่าน” คือ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่เปิดหลักสูตร
การฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป

๙.๒ การสำเร็จการฝึกอบรม

ผู้สำเร็จหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเสนอเทียวก่อนให้นักท่องเที่ยวชาวไทย
หรือหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเสนอเทียวก่อนให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ
จะต้องสอบผ่านทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจึงจะได้รับวุฒิบัตรการฝึกอบรมจากสถาบันการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาที่จัดอบรมร่วมกับสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง สำนักงาน
พัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อนำไปขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป

สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้จัดการฝึกอบรมจะต้องส่งรายชื่อ
ผู้สำเร็จหลักสูตรการฝึกอบรมให้สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางตรวจสอบทุกครั้ง
และให้สถาบันการศึกษาออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้สำเร็จการฝึกอบรม โดยมีอธิการบดี ผู้อำนวยการโครงการ
และ/หรือ คณบดี ลงลายมือชื่อในวุฒิบัตร ร่วมกับ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยให้มีตราสัญลักษณ์ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และ
สถาบันการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้จัดการฝึกอบรมรวมอยู่ด้วย เพื่อการกำกับ ควบคุมมาตรฐาน ป้องกัน
การปลอมแปลงวุฒิบัตร และนำมาใช้โดยมิชอบ

การประกันคุณภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป

หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย และหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร ไว้ดังนี้

๑. การบริหารหลักสูตร ดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ มีการกำหนดหลักการและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม รวมถึงการทดสอบทางจิตวิทยา เจตคติ และความฉลาดทางอารมณ์ (E.Q.)

๑.๒ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะมีคุณสมบัติตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

๑.๓ มีการกำหนดแผนการเรียนตลอดหลักสูตร และคณะกรรมการประจำหลักสูตร จะรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร และกำหนดอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิตรงตามเนื้อหาวิชา ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกตามความเหมาะสม

๑.๔ มีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจในการฝึกอบรมกับอาจารย์ผู้สอน และจัดอาจารย์เข้าสอนให้ตรงตามความรู้ และ/หรือ ประสบการณ์

๑.๕ มีการติดตามและประเมินผลการฝึกอบรมจากส่วนกลาง โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการที่เป็นบุคลากรจากคณะอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตรและมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการฝึกอบรมต่อไป

๒. ทรัพยากรประกอบการฝึกอบรม ดำเนินการดังนี้

๒.๑ ห้องเรียน มีอุปกรณ์ประกอบการฝึกอบรมที่ได้มาตรฐาน

๒.๒ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องมีเอกสารประกอบการฝึกอบรมทุกรายวิชา

การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป

หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย และหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง มีการประเมินหลักสูตร และนำผลการประเมินมาแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมต่อไป

หลักสูตรการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไป
นำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทย

General Guides' Training Course for Thai Tourist

หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป
นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย

จำนวนชั่วโมงตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๔๙ ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตร

๑. ภาคความรู้ทางวิชาการ

- วิชาความรู้พื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๕๑ ชั่วโมง
ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ รวม ๑๑ วิชา
- วิชาความรู้เฉพาะอาชีพ ไม่น้อยกว่า ๙๘ ชั่วโมง
ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ รวม ๑๔ วิชา

๒. การศึกษานอกสถานที่ ๑๒ เส้นทาง

รายวิชา

๑. วิชาความรู้พื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๕๑ ชั่วโมง ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ ๑๑ วิชา ดังนี้

- ๑.๑ การท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล (๓)
- ๑.๒ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย (๓)
- ๑.๓ จิตวิทยาการบริการและมนุษยสัมพันธ์ (๖)
- ๑.๔ วาทศิลป์ (การฝึกพูดในที่ชุมชน)* (๖)
- ๑.๕ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและมััคคุเทศก์ทั่วไป (๓)
- ๑.๖ สถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในปัจจุบัน (๓)
- ๑.๗ ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย (๖)
- ๑.๘ ระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ (๖)
- ๑.๙ ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว (๙)
- ๑.๑๐ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้บริการในธุรกิจการจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็น

รางวัล การจัดนิทรรศการ (MICE)* (๓)

- ๑.๑๑ การคิดวิเคราะห์เชิงบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยว* (๓)

*หมายเหตุ วิชาใหม่และตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวนชั่วโมงไม่น้อยกว่าที่กำหนด

๒. วิชาความรู้เฉพาะอาชีพ ไม่น้อยกว่า ๔๘ ชั่วโมง ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ ๑๔ วิชา ดังนี้

- ๒.๑ บทบาทหน้าที่ จรรยาบรรณและวิถีปฏิบัติของมัคคุเทศก์ทั่วไป (๑๘)
- ๒.๒ ประวัติศาสตร์ไทยเพื่อการท่องเที่ยว (๖)
- ๒.๓ สังคมไทย (๖)
- ๒.๔ วัฒนธรรมไทย* (๖)
- ๒.๕ พุทธศาสนา และศาสนาอื่น ๆ ในประเทศไทย (๖)
- ๒.๖ ประวัติศาสตร์ศิลปะและโบราณคดีในประเทศไทย (๑๒)
- ๒.๗ วรรณคดีไทยเพื่อการท่องเที่ยว (๖)
- ๒.๘ นาฏศิลป์และดนตรีไทย (๖)
- ๒.๙ เทศกาลและงานประเพณีไทย (๖)
- ๒.๑๐ อาหาร ขนมและผลไม้ไทย (๓)
- ๒.๑๑ มรดกและภูมิปัญญาไทย (๖)
- ๒.๑๒ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยและการอนุรักษ์ (๖)
- ๒.๑๓ หลักการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (๖)
- ๒.๑๔ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับงานบริการของสายการบินและธนาคาร (๕)

* หมายเหตุ วิชาใหม่และตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวนชั่วโมงไม่น้อยกว่าที่กำหนด

การศึกษาออกสถานที่ ๑๒ เส้นทาง

ผู้จัดการฝึกอบรมจะต้องจัดเส้นทางที่ ๑ ทุกครั้ง และให้เลือกอีก ๔ เส้นทางโดยพิจารณาตามความเหมาะสมและตามความต้องการในแต่ละภูมิภาคที่ใกล้กับสถานศึกษานั้น ๆ หากมีการเปลี่ยนแปลงสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางจะแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

เส้นทางที่ ๑ พระบรมมหาราชวัง และวัดสำคัญในกรุงเทพมหานคร

เส้นทางที่ ๒ จังหวัดลำปาง ลำพูน เชียงใหม่และเชียงราย

เส้นทางที่ ๓ จังหวัดกำแพงเพชร พิษณุโลกและสุโขทัย

เส้นทางที่ ๔ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ สุรินทร์ อุบลราชธานีและอำนาจเจริญ

เส้นทางที่ ๕ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี อ่างทองและสิงห์บุรี

เส้นทางที่ ๖ จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ราชบุรี เพชรบุรี

และสุพรรณบุรี

เส้นทางที่ ๗ จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรีและตราด

เส้นทางที่ ๘ จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราชและพัทลุง

เส้นทางที่ ๙ จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่และตรัง

เส้นทางที่ ๑๐ จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาสและปัตตานี

เส้นทางที่ ๑๑ จังหวัดขอนแก่น ชัยภูมิ เลย หนองบัวลำภู อุดรธานีและหนองคาย

เส้นทางที่ ๑๒ จังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม

และมุกดาหาร

สถาบันที่จัดการฝึกอบรมจะต้องจัดให้มีมัคคุเทศก์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านปฏิบัติงานเป็นต้นแบบหรือเป็นตัวอย่างในเส้นทางที่สถาบันที่จัดฝึกอบรมได้กำหนดไว้ และให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเวียนกันฝึกฝนตลอดเส้นทาง

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๑	การท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายของการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว
- ความสำคัญและผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
- องค์ประกอบของการท่องเที่ยว
- ปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว
- ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว
- นโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล
- แนวโน้มและทิศทางของการท่องเที่ยวในอนาคต เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมถึงการท่องเที่ยวแบบเกาะกลุ่ม ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ เชิงนิเวศ เชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตรกรรม เป็นต้น ตลอดจนการท่องเที่ยวยุคใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงสังคม การท่องเที่ยวแบบแรลลี่ และการท่องเที่ยวแบบ MICE ฯลฯ
- นโยบายการส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพมัคคุเทศก์ของรัฐบาล

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๒	พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายและความสำคัญของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย
- พฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- ปัจจัยเอื้อและแรงจูงใจในการเดินทาง
- วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว
- กิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามวัตถุประสงค์และกลุ่มนักท่องเที่ยว
- การจำแนกประเภทและความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย ตามวัย เพศ สถานภาพอาชีพ และรายได้ พฤติกรรมการบริโภค และการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในประเทศ
- รูปแบบและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยที่หลากหลาย เช่น การนำเที่ยวป่า กอล์ฟ นั่งช้าง ดำน้ำ ฯลฯ ที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว
- พฤติกรรมที่แตกต่างทางสังคม วัฒนธรรม และศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- พฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์กับการท่องเที่ยว
(เพิ่มวิธีการสอนโดยจัดให้มีการบรรยายพิเศษจากประสบการณ์ตรงของมัคคุเทศก์ทั่วไป)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๓	จิตวิทยาการบริการและมนุษยสัมพันธ์	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

๑) จิตวิทยาการบริการ

- ความหมายและความสำคัญของจิตวิทยาการบริการ
 - ความหมายและประเภทของการบริการ
 - ความสำคัญของการบริการ
 - ความสัมพันธ์ของจิตวิทยาเกี่ยวกับการบริการ
 - แนวคิดทางจิตวิทยาที่นำมาประยุกต์ใช้ในการบริการ
- การนำจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้รับบริการ
 - แนวคิดทางสังคม
 - แนวคิดทางการตลาด
 - แนวคิดทางจิตวิทยาในการสร้างความประทับใจ (Impression)
- การนำจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการสร้างและพัฒนาทักษะการบริการ
 - เทคนิคและวิธีการให้บริการตามลักษณะของผู้รับบริการ
 - เทคนิคทางจิตวิทยาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - แนวคิดทางจิตวิทยาการสื่อสารสำหรับงานบริการ
 - แนวทางการสร้างจิตใจใฝ่บริการ (Service Mind)

๒) มนุษยสัมพันธ์

- ความหมายและความสำคัญของมนุษยสัมพันธ์
- เทคนิคในการติดต่อและการสื่อสารการทอ่งเทียะ
- การสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักทอ่งเทียะ
- การพัฒนาบุคลิกภาพของมัคคุเทศค้ทัวไป
 - ลักษณะท่าทาง
 - การแต่งกาย
 - การปฏิบัติตัวที่ดีและสง่างาม
 - การเป็นแบบอย่างที่ดี
 - ความน่าเชื่อถือ และไว้วางใจ
 - การสร้างภาพลักษณ์แห่งตัวตน (Self-image)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๔	วาทศิลป์ (การฝึกพูดในที่ชุมชน)	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายและความสำคัญของวาทศิลป์
- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการพูด
- หลักเบื้องต้นของการพูด
- การเตรียมและจัดเรื่องพูด
- มารยาทในการพูดและการรับฟัง
- กลยุทธ์การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ
- ศิลป์และศาสตร์แห่งการพูดอย่างสร้างสรรค์
- กิจกรรมสนทนาการ
(การฝึกการพูดเพื่อการสร้างสรรค์ และจูงใจ ไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๕	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ทั่วไป	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ๑)สาระสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๒) สาระสำคัญของกฎหมายอื่น ๆ ที่มีมัคคุเทศก์ทั่วไปควรรทราบ
 - กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรและศุลกากร
 - กฎหมายเกี่ยวกับการคมนาคมและขนส่ง
 - ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการต่อความปลอดภัยและทรัพย์สินของผู้โดยสาร
 - ระบบการประกันภัยที่ผู้ประกอบการทำให้แก่ผู้โดยสาร
 - กฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ และกฎหมายสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
 - กฎระเบียบต่าง ๆ ในการไปท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาตินั้น ๆ
 - กฎหมายสิ่งแวดล้อม
 - การรักษาสิ่งแวดล้อมและความสะอาด
 - กฎหมายเกี่ยวกับโรงแรมและสถานบริการ
 - ความรับผิดชอบของเจ้าของสถานบริการและโรงแรม
 - ระเบียบปฏิบัติในส่วนที่จะมาเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว
 - กฎหมายเกี่ยวกับโสเภณี
 - กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโสเภณีเด็ก การลามก อนาจาร และอื่นๆ
 - กฎหมายแรงงาน (ในส่วนที่ใช้การรักษาสิทธิของตนเอง) ได้แก่
 - พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑
 - พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๒
 - พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕
 - กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
 - ให้ทราบบทลงโทษและมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลใช้แก้ปัญหา
 - กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมือง

- พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๒)
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๓ (ฉบับที่ ๓)
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๔)

หมายเหตุ

๑. เป็นการศึกษากฎหมายใน ๒ แห่งมุม ได้แก่
 - ๑.๑ ปกป้องผลประโยชน์ของตน
 - ๑.๒ ใช้ปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง
๒. เน้นการสอนหลักของกฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดจิตสำนึกและอธิบายให้เข้าใจถึงเหตุผล ความจำเป็นของการกำหนดข้อกฎหมายนั้นๆ
๓. ควรรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องแจกประกอบในการฝึกอบรม เพื่อให้เป็นคู่มือศึกษาด้วยตนเองและใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการปฏิบัติงาน

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๖	สถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในปัจจุบัน	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ลักษณะประชากรไทย
- การแบ่งเขตการปกครองของไทยและสากล
- สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน
- สภาพสังคมไทยในปัจจุบัน
- ปัญหาสังคมและแนวทางในการแก้ไข
- สถานการณ์การเมืองและการปกครองในปัจจุบัน
- บทบาทประเทศไทยต่อเวทีโลก
- สถานการณ์เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่มีผลต่อการท่องเที่ยว
- การเปิดเขตเศรษฐกิจการค้าเสรี (FTA) ที่มีผลกระทบและการแข่งขันกับการท่องเที่ยว
- โลกาภิวัตน์ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองไทย

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๗	ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

๑) ภูมิศาสตร์ไทย

- ที่ตั้งและอาณาเขตของประเทศไทย
- ลักษณะภูมิประเทศไทย
- การแบ่งภาคทางภูมิศาสตร์ไทย
- ภูมิลักษณะแต่ละภาคของไทย
- ลักษณะภูมิอากาศของประเทศไทย

๒) ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย

- ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
 - ความรู้เรื่องคลื่น ลม กระแสน้ำ และชายฝั่ง
 - ลักษณะของคลื่น ลม กระแสน้ำ และชายฝั่ง และลักษณะเช่นนั้นสื่อให้ทราบถึงสิ่งใด
 - ฤดูกาลที่เหมาะสมในการเดินทางท่องเที่ยว และความปลอดภัยทางภูมิศาสตร์
- การท่องเที่ยว เช่น คลื่น ลม กระแสน้ำ และชายฝั่ง
- ภาวะโลกร้อนที่มีผลต่อการท่องเที่ยว
(ควรเน้นเนื้อหาทั้งสองส่วนอย่างละครึ่ง)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๘	ระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับระบบนิเวศ
 - ความหมายของระบบนิเวศ
 - ประเภทของระบบนิเวศ
 - ความสมดุลในระบบนิเวศและความสำคัญต่อการไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ (อธิบายประกอบตัวอย่างระบบนิเวศที่ใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยว)
- สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติทั้งทางกายภาพและชีวภาพ
 - ความหมายและประเภทของสิ่งแวดล้อม
 - ความหมายและประเภทของทรัพยากรธรรมชาติ
- ทรัพยากรธรรมชาติทางกายภาพทั้งทางบกและทางน้ำ
 - ดิน น้ำ อากาศ แร่ธาตุ พลังงาน (ยกตัวอย่างประกอบการอธิบายให้ชัดเจน)
- ทรัพยากรธรรมชาติทางชีวภาพทั้งทางบกและทางน้ำ
 - ป่าไม้ สัตว์ป่า อาหาร มนุษย์ (ยกตัวอย่างประกอบการอธิบายให้ชัดเจน)
- ความหลากหลายทางชีวภาพและการอนุรักษ์
 - ความหมายของความหลากหลายทางชีวภาพ
 - ที่มาของความหลากหลายทางชีวภาพ
 - ความสำคัญต่อระบบนิเวศและประโยชน์ต่อมนุษย์
 - การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
 - ระบบนิเวศเชิงวัฒนธรรม ให้เน้นลักษณะเด่นของแต่ละภูมิภาค

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๙	ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	๙

เนื้อหา ประกอบด้วย

- การสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ ได้แก่
 - การเดินทางอากาศ/ท่าอากาศยาน
 - การเดินทาง (ทางบก/ทางน้ำ)
 - แหล่งท่องเที่ยว
 - ที่พักแรม
 - ธุรกิจนำเที่ยว ผู้นำเที่ยว และมัคคุเทศก์ทั่วไปที่กระทำผิดกฎหมาย
 - การซื้อสินค้า/บริการ
 - สุขภาพอนามัย
 - อื่น ๆ เช่น การถูกต้มตุ๋น / หลอกหลวงและของสูญหาย ฯลฯ
- วิธีการให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวขณะเดินทางและนำชมสถานที่ในการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ
 - แนะนำการปฏิบัติตน หรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง และพฤติกรรมขณะชมสถานที่ (ที่เป็นอันตราย เช่น นั่งข้าง โข้วข้าง / เสือ/จระเข้)
 - พยายามดูแลเอาใจใส่ด้านความปลอดภัยมากที่สุด เช่น การมีเครื่องชูชีพเพียงพอ ฯลฯ
- ข้อควรปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุทั้งการท่องเที่ยวทางบกและทางน้ำ
- ข้อควรปฏิบัติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ/ถูกโจรกรรมขณะเดินทาง/ของสูญหาย
 - การแจ้งเหตุหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - มีหน้าที่ต้องดูแล นักท่องเที่ยวและทรัพย์สิน
 - แจ้งประกันภัย/ต้นสังกัด (บริษัท)
 - กรณีนักท่องเที่ยวทำทรัพย์สินหาย มัคคุเทศก์ทั่วไปต้องพานักท่องเที่ยวไปแจ้งความ ณ สถานีตำรวจ/โรงพักที่เกิดเหตุ
 - กรณีนักท่องเที่ยวต้องการหลักฐานให้นำใบสมัครแจ้งความมาทำใบรับรองที่ตำรวจท่องเที่ยว
- การเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- การใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ต่างๆเพื่อช่วยเหลือเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความปลอดภัยและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

๑) ตำรวจ

หมายเลขโทรศัพท์ ของตำรวจในพื้นที่ที่เดินทางไป (สถานีตำรวจ/ตำรวจท่องเที่ยว/
ตำรวจทางหลวง/ตำรวจน้ำ/ตำรวจรถไฟ/ตำรวจดับเพลิง/ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง)

๒) หน่วยงานราชการ

- หน่วยงานที่สังกัด สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง
- ททท. ภูมิภาค สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด และศูนย์บริการ
นักท่องเที่ยว
- อำเภอ/จังหวัด
- อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น อปพร. อบต. เทศบาล เป็นต้น

๓) มูลนิธิช่วยเหลือประสภภัย เช่น ปอเต็กตึ๊ง ร่วมกตัญญู ร่วมด้วยช่วยกัน จส.๑๐๐ ฯลฯ

๔) โรงพยาบาล สถานีอนามัย ศูนย์สุขภาพชุมชน ศูนย์บริการสาธารณสุขใน กทม.

๕) สถานกงสุล สถานทูต

- หลักการสำคัญของการพักอาศัย/โรงแรม

- การลงทะเบียนเข้าพัก (Check-in) และการส่งคืนห้องพัก (Check-out)
- ข้อเสนอแนะเพื่อความปลอดภัยในการเข้าพักของโรงแรมและรีสอร์ท ที่พักแบบโฮมสเตย์
และลองสเตย์

- การใช้อุปกรณ์อำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

การปฐมพยาบาล

- หลักการปฐมพยาบาลแบบต่างๆ ได้แก่ จมน้ำ ฐูกัด ถูกแมงกะพรุน แมลงกัดต่อย ทาก
อุบัติเหตุ บาดแผล การห้ามเลือด การผายปอด การเป่าปาก โรคลมบ้าหมู เป็นต้น
- การเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็น (เช่น มีดอเนกประสงค์ ชุดทำแผล ไฟฉาย ฯลฯ)
- แนะนำการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- การฝึกปฏิบัติการปฐมพยาบาล
(ผู้ให้การสอนฝึกปฏิบัติควรเป็นบุคลากรสาธารณสุข หรือหน่วยบรรเทาสาธารณภัย)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๑๐	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้บริการในธุรกิจการจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดนิทรรศการ (MICE : Meeting, Incentive, Convention, and Exhibition)	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายและความสำคัญของตลาด MICE
- รูปแบบของการจัดธุรกิจและตลาดเกี่ยวกับ MICE
- สถานการณ์ MICE ในประเทศไทย และตลาด MICE ของประเทศคู่แข่ง เช่น สิงคโปร์

ฮ่องกง และจีน ฯลฯ

- ธุรกิจ MICE ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของไทยกับต่างประเทศ
- เทคนิคการให้บริการนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับ MICE
- ปัจจัยที่ทำให้ตลาด MICE เจริญเติบโต และการสนับสนุน MICE ของรัฐบาล
- องค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ MICE ในประเทศไทยและต่างประเทศ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๑๑	การคิดวิเคราะห์เชิงบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยว	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายและหลักคิดเชิงบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยว
- หลักการคิดวิเคราะห์
- การคิดเชิงเหตุ/ปัจจัย
- เทคนิคการแก้ปัญหา
- การลดความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์
- การฝึกปฏิบัติทางการท่องเที่ยวตามกรณีตัวอย่าง

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑	บทบาทหน้าที่ จรรยาบรรณ และวิถีปฏิบัติของมัคคุเทศก์ทั่วไป	๑๘

เนื้อหา ประกอบด้วย

- จุดเริ่มและพัฒนาการของวิชาชีพมัคคุเทศก์
 - ความหมายของมัคคุเทศก์ทั่วไปตาม พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑
 - ประเภทของมัคคุเทศก์ทั่วไป
- คุณสมบัติของมัคคุเทศก์ทั่วไป
 - คุณสมบัติตามกฎหมาย
 - คุณสมบัติโดยทั่วไป เช่น มีความรู้ดี มนุษย์สัมพันธ์ดี มีความสามารถในการสื่อสาร เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ดีในการบริการ มีไหวพริบ ปฏิภาณ มีความเป็นผู้นำ และมีจรรยาบรรณในการนำเที่ยว ฯลฯ
- คุณลักษณะของมัคคุเทศก์ทั่วไป เช่น มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยและต่างประเทศ เป็นอย่างดี มองโลกในแง่ดี มีบุคลิกภาพดี มีความกระตือรือร้น มีความอดทน มีความซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลา ฯลฯ
- บทบาท ความสำคัญและผลกระทบของมัคคุเทศก์ทั่วไปต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเกียรติภูมิของประเทศ
- มารยาทและการวางตัวของมัคคุเทศก์ทั่วไป
- จรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ทั่วไป (ให้เน้นหนักในการประพฤติปฏิบัติและเป็นตัวอย่างที่ดี)
- บทบาทของมัคคุเทศก์ทั่วไปในการสร้างจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน
- การรับงานทั้งประเภทนักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย(Inbound)

นักท่องเที่ยวไทยในประเทศ (Domestic)

- มีข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการนำเที่ยว
- ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว และเงื่อนไขต่างๆของการนำเที่ยว
- ศึกษาความเป็นไปได้ของรายการนำเที่ยว
- เตรียมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การเตรียมตัวก่อนออกปฏิบัติหน้าที่
 - การศึกษาเส้นทางการเดินทาง
 - การศึกษารายการนำเที่ยวเพื่อคัดเลือก
 - การติดต่อกับหน่วยงาน เครือข่ายการท่องเที่ยวต่าง ๆ
 - การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเที่ยว
 - การเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ที่ใช้ในการนำเที่ยว

- การรับเข้าและส่งออกที่สนามบิน ท่าเรือ สถานีรถไฟ และรถยนต์
 - ขั้นตอนของการรับเข้า-ส่งออก
 - ข้อควรคำนึงต่าง ๆ ในการรับเข้า-ส่งออก
- เทคนิคการนำชมสถานที่และการอธิบายให้ข้อมูล
- เทคนิค 3 E (Entertainment, Excitement, Education)
- การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการนำเที่ยว เช่น ปัญหาสุขภาพและชีวิต ปัญหาที่พัก ปัญหา
ยานพาหนะ อุบัติเหตุ รวมถึงปัญหาการหลงทางและของสูญหาย เป็นต้น
 - การอำนวยความสะดวกในระหว่างการเดินทาง
 - การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ
 - ค่าตอบแทนโดยชอบจากการนำเที่ยว
 - สถานภาพของอาชีพมัคคุเทศก์ทั่วไปในปัจจุบัน
 - บทบาทและการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อ.ป.ท.) และการเป็นเจ้าบ้านที่ดี
 - นันทนาการที่เหมาะสมเพื่อการท่องเที่ยว

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๒	ประวัติศาสตร์ไทยเพื่อการท่องเที่ยว	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ประวัติศาสตร์ไทยในบริบทของประวัติศาสตร์โลก
- นำเสนอในรูปของตารางเวลา (Time Chart) แรกอยู่ในตำรากลางโดยเสนอประวัติศาสตร์ไทย
- ชุมชนและสังคมโบราณในประวัติศาสตร์ไทย
- พื้นฐานรากเหง้าของการก่อตัวของอารยธรรมไทย
- การแบ่งสมัยประวัติศาสตร์ (ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ถึงรัตนโกสินทร์)
- การก่อตั้งและพัฒนาการของอาณาจักรไทย ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงรัตนโกสินทร์
- วิวัฒนาการทางการเมือง การปกครอง การต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคม สอนตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน โดยใช้ยุคสมัยเป็นหลัก
- เน้นเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ เช่น ยุทธหัตถี เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรใช้วิธีการสอนในแนวตั้ง (Vertical Line) โดยใช้สมัยเป็นตัวตั้ง เช่น เมื่อกล่าวถึงสมัยสุโขทัย ก็สอนเรื่องการก่อตั้งอาณาจักร วิวัฒนาการทางการเมือง การปกครอง การต่างประเทศ เศรษฐกิจและสังคม แล้วจึงเริ่มสอนสมัยอยุธยาต่อไป

๒. ควรสอนในแง่ของการบูรณาการ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๓	สังคมไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายของสังคมไทย
- การศึกษาสังคมไทย และลักษณะสังคมไทย
- การมีวิถีชีวิตแบบไทย
- การประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่ในวิถีไทย
- ความสัมพันธ์ของคนในชนบท ความเอื้ออาทร และทุนทางสังคม
- วิถีชีวิตและความเป็นอยู่แบบไทย
- บุคคลสำคัญที่ควรศึกษา เช่น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาตาดำรงราชานุภาพ พระบิดาแห่งประวัติศาสตร์และโบราณคดีไทย และพระบิดาของมัธยมศึกษาไทย
- ลักษณะโครงสร้างของสังคมไทย
- ประชากร : เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา (ภาษาถิ่นและสำเนียง)
- อาชีพ/รายได้ : ความแตกต่างกันในอาชีพและรายได้
- สถาบัน : ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หรือสถาบันเศรษฐกิจ/ครอบครัว/การปกครอง/การศึกษา/ศาสนา/นันทนาการ
- ค่านิยม/ความเชื่อของสังคมไทย
- ค่านิยม/ความเชื่อของคนในชนบทและในเมือง
- สังคม และอัตลักษณ์ของความเป็นไทย
- การดำรงอยู่ของวิถีไทย และการเป็นแบบอย่างจิตวิญญาณไทย

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒๑.๔	วัฒนธรรมไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายและความสำคัญของวัฒนธรรมไทย
- องค์ประกอบของวัฒนธรรมไทย
- ลักษณะและประเภทของวัฒนธรรมไทย
- การเกิดวัฒนธรรมไทย
- การถ่ายทอดและการรับวัฒนธรรม
- การถ่ายทอดทางวัฒนธรรม
- การรับวัฒนธรรมจากสังคมอื่น
- การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์
- กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม
- ประเภทของวัฒนธรรม ได้แก่

- วัฒนธรรมหลวง

- วัฒนธรรมราษฎร์ เช่น

⇒ วัฒนธรรมหลัก (Main culture) ของคนตั้งแต่ เกิด แก่ เจ็บและตายทั้งประเทศ

เช่น ภาษา การบวชเรียน เป็นต้น

⇒ วัฒนธรรมรอง (Sub culture) เป็นวัฒนธรรมของคนกลุ่มน้อย วัฒนธรรมท้องถิ่น

รวมถึงภาษาถิ่น

- การไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติ
- การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม
- ปัญหาของวัฒนธรรมไทย
- การอนุรักษ์ ส่งเสริมและดำรงรักษาวัฒนธรรมความเป็นไทย
(ให้เน้นความเป็นไทยที่ไม่เหมือนชนชาติอื่น)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๕	พุทธศาสนา และศาสนาอื่น ๆ ในประเทศไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ประวัติพุทธศาสนา
- พระพุทธศาสนาในนิกายต่างๆ
- พัฒนาการของนิกายในพระพุทธศาสนา
- ข้อแตกต่างระหว่างเถรวาทกับมหายาน
- การรับพระพุทธศาสนาเข้ามาในประเทศไทย
- พุทธศาสนาแบบเถรวาทและมหายาน
- หลักธรรมสำคัญของพระพุทธศาสนา เช่น หลักรัตนตรัย หลักอริยสัจสี่ หลักศรัทธา และ

หลักธรรมสำหรับมัธยมศึกษาทั่วไป

- อิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมและคตินิยมของไทย
- พุทธศาสนาในฐานะวัฒนธรรม (พุทธวัฒนธรรม)
(เน้นการเชื่อมโยงความเป็นมาของพุทธศาสนากับชีวิตประจำวัน)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๖	ประวัติศาสตร์ศิลปะและโบราณคดีในประเทศไทย	๑๒

เนื้อหา ประกอบด้วย

การจำแนกประเภทงานศิลปะในสมัยต่าง ๆ ประกอบด้วย

๑) จิตรกรรม

- ประเภทและลักษณะของงานจิตรกรรมแบบไทยประเพณี
- เรื่องราวและสาระในภาพจิตรกรรม
- วัสดุ เครื่องมือ และวิธีการจิตรกรรมแบบไทยประเพณี
- การนำเสนองานจิตรกรรม
- จิตรกรรมไทยสมัยต่าง ๆ

๒) ประติมากรรม

- ประเภทและลักษณะของงานประติมากรรมแบบไทยประเพณี
- เรื่องราวและสาระในงานประติมากรรมแบบไทยประเพณี
- วัสดุอุปกรณ์และวิธีการประติมากรรม
- รูปแบบและการนำเสนองานประติมากรรม
- ประติมากรรมไทยสมัยต่าง ๆ เน้นประติมากรรมที่เกี่ยวกับพระพุทธรูป

๓) สถาปัตยกรรม

- ประเภทและลักษณะของงานสถาปัตยกรรมแบบไทยประเพณี
 - สถาปัตยกรรมประเภทศาสนจักร
 - สถาปัตยกรรมประเภทราชอาณาจักร
 - สถาปัตยกรรมประเภทที่อยู่ของสามัญชน
- สถาปัตยกรรมไทยสมัยต่างๆ

๔) ประณีตศิลป์ เช่น ตุ๊กตา เครื่องถ้วย เป็นต้น

- ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อศิลปกรรมและโบราณสถาน
- ระบบนิเวศที่มีผลกระทบต่อศิลปกรรมและโบราณสถาน
- กฎหมายเกี่ยวกับโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
- ระเบียบปฏิบัติต่างๆในการเข้าชมโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ พิพิธภัณฑ
- การนำโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุออกนอกประเทศ-เข้าประเทศ
- ข้อกำหนดและระเบียบปฏิบัติ
- กฎเกณฑ์การเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๗	วรรณคดีไทย เพื่อการท่องเที่ยว	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ลักษณะวรรณคดีไทย
- วรรณคดีไทยที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยว
- วรรณคดีทางพุทธศาสนา เช่น ไตรภูมิพระร่วง ทศชาติชาดก และรามเกียรติ์ เป็นต้น
- ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับวิถีชีวิตคนไทยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- วรรณคดีที่มีอิทธิพลต่อศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทย เช่น พระอภัยมณี และวรรณกรรม

ท้องถิ่น (นิทานพื้นบ้าน) ฯลฯ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๘	นาฏศิลป์และดนตรีไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

๑) นาฏศิลป์

- พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย เกี่ยวกับ
 - ภาษานาฏศิลป์
 - โขน
 - ละคร
 - การฟ้อนรำ
 - อื่น ๆ
- นาฏศิลป์พื้นบ้านของแต่ละภาค และการแสดงอื่น ๆ
- สถานที่ที่มีการแสดงนาฏศิลป์ที่สำคัญ

๒) ดนตรีไทย

- ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีไทย
- ประเภทของเครื่องดนตรีไทย
- วงดนตรีของไทยแบบต่าง ๆ
- บทบาทของดนตรีไทย
- ลักษณะเฉพาะของดนตรีไทยแต่ละภาค
- สถานที่ที่มีการแสดงดนตรีไทยที่สำคัญ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๙	เทศกาลและงานประเพณีไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายของเทศกาลและประเพณี
- ความสำคัญของเทศกาลและประเพณีที่น่าสนใจทางการท่องเที่ยว
- เทศกาลและงานประเพณีไทยที่สำคัญในช่วงเวลาต่าง ๆ ของปีตามภาคต่าง ๆ ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทงและบุญบั้งไฟ (กำหนดให้ยกตัวอย่างภาคละ ๑ เทศกาล)
- กีฬาที่ถือเป็นประเพณีและเป็นที่ยึดมั่นในนามของกีฬาไทย เช่น กระบี่กระบอง มวยไทย ว่าวชนไก่ กัดปลา ฯลฯ รวมถึงการละเล่นพื้นบ้าน เช่น ผีตาโชน เป็นต้น
- การฟื้นฟูอดีตและความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลและงานประเพณี
- กิจกรรมที่ทำขึ้นในประเพณีต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเข้าพรรษา ฯลฯ
- การให้ความสำคัญของประเพณีพื้นฐานของท้องถิ่น เช่น ชนวัว รุ่งควาย เป็นต้น (เน้นการนำเสนอที่สร้างสรรค์)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑๐	อาหาร ขนมและผลไม้ไทย	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ลักษณะอาหารไทยและขนมไทยโดยทั่วไป
- ลักษณะอาหารไทยทั้งสี่ภาค
- ศิลปะการปรุงอาหารไทยและขนมไทย
- ประเภทอาหารไทยยอดนิยม เช่น ต้มยำกุ้ง ขนมจีน ล้มตำ ฯลฯ รวมถึงอาหารว่าง และของ

ขบเคี้ยว

- อาหารเพื่อสุขภาพ
- คุณประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพร เช่น ตะไคร้ ใบมะกรูด กระชาย ข่า ขิง ฯลฯ
- เครื่องครัวไทย และการเลือกใช้ภาชนะ
- การจัดสำรับและการรับประทานอาหารแบบไทย
- กรรมวิธีการทำขนมไทย (ขนมไทยแท้และขนมไทยที่พัฒนาการมาจากชาติอื่น) เช่น สลัดงา ขนมชั้น ถั่วแป็บ ทองหยีบ ทองหยีตด ฝอยทอง หม้อแกง เป็นต้น
- อธิบายและระบุผลไม้ไทย ตามฤดูกาลต่าง ๆ ในแต่ละภูมิภาค รวมถึงเครื่องดื่ม น้ำผลไม้/น้ำสมุนไพร/น้ำเมาต่าง ๆ
- การเลือกร้านอาหารที่มีเครื่องหมายรับรองของกระทรวงสาธารณสุข เช่น ร้านอาหารสะอาด และรสชาติอร่อย (Clean Food Good Taste) ให้กับนักท่องเที่ยว (เน้นความเป็นไทยแท้ ๆ ส่วนของต่างชาติเป็นส่วนรอง)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑๑	มรดกและภูมิปัญญาไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

ความหมายและความสำคัญของมรดกและภูมิปัญญาไทย ได้แก่

๑) ทิวทัศน์

- ลักษณะของทิวทัศน์ในแต่ละภูมิภาค
- รูปแบบการสร้างทิวทัศน์ในแต่ละภูมิภาค
- มรดกและภูมิปัญญาไทยด้านทิวทัศน์

๒) หัตถกรรมไทย

- ความหมายและประเภทของหัตถกรรมไทย
- คุณค่าของงานหัตถกรรมไทย
- หัตถกรรมไทยและผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) ที่เป็นเอกลักษณ์ของภาคต่าง ๆ
- แหล่งผลิตงานหัตถกรรมไทย
- คุณภาพ ราคา และประโยชน์ของหัตถกรรมไทย
- การส่งเสริมผลงานศิลปหัตถกรรม
- ศูนย์หัตถกรรมของประเทศไทย ได้แก่ ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร และศูนย์หัตถกรรมที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น เพวบ้านโพธิ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นต้น

๓) การแต่งกายตามแบบไทย

- รูปแบบการแต่งกาย ชาย-หญิง
ชาย : โจงกระเบน ผ้าขาวม้า โสร่ง เตี่ยว ฯลฯ
หญิง : โจงกระเบน ผ้าซิ่น ผ้าถุง ฯลฯ
- วัสดุที่ใช้ในการผลิต : ผ้าไหม ไยลสัตว์ ไยพืช
- กระบวนการผลิต : เครื่องมือที่ใช้ในการผลิต : หูก กี่ แว ฯลฯ
- ภูมิปัญญาชาวบ้าน : การย้อมสี การออกแบบลวดลาย (น้ำไหล) วิธีการทอผ้า (จก ขิด ล้วง มัดหมี่)
- เครื่องประดับ

๔) การรักษาโรคที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย

- การรักษาโรค (เวชบำบัด กายบำบัด และจิตบำบัด)
- การนวดไทยและสปา
- สมุนไพรและยาแพทย์แผนไทย (พืช สัตว์ แร่ธาตุ)
- ความเชื่อในท้องถิ่น เช่น ผ้าในพิธีกรรม

๕) การนำชมในพิพิธภัณฑ์

- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ
 - พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน
- ฯลฯ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑๒	ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยและการอนุรักษ์	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

ประเภทของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

- ๑) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและมรดกโลก เช่น อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
- ๒) ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่

- อุทยานประวัติศาสตร์ไทย
- แหล่งโบราณคดีและโบราณสถานสำคัญในท้องถิ่น
- พิพิธภัณฑ์สถาน
- ชุมชนที่จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญในภาคต่างๆ
 - ภาคเหนือ เช่น ชุมชนบ้านถวาย หมู่บ้านชาวเขา และเหมืองกุง
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น ชุมชนด่านเกวียน หมู่บ้านชนเผ่า หมู่บ้านสวย

หมู่บ้านผู้ไท หมู่บ้านพวน และหมู่บ้านญวน

- ภาคใต้ เช่น ชุมชนเกาะยอ ชุมชนพุมเรียง ชุมชนชาวเล ชุมชนซาโก ชุมชนเครื่องดนตรีศรีธรรมราช
- ภาคกลาง เช่น ชุมชนบ้านญี่ปุ่น ชุมชนบ้านโปตุเกส และตลาดน้ำดำเนินสะดวก
- กรุงเทพมหานคร ได้แก่ พระบรมมหาราชวังและวัดสำคัญ

- ความหมายและความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- วิธีการอนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติ
- ประโยชน์ของการพิทักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว
- บทบาทของมัคคุเทศก์ทั่วไปต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว เช่น พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑๓	หลักการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- ความเป็นมาและพัฒนาการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - ความเป็นมาของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - พัฒนาการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- หลักการในการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - หลักการในการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - ทำอย่างไรให้องค์ประกอบของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- การสื่อความหมายทางธรรมชาติและจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - วิธีการ/รูปแบบการสื่อความหมายธรรมชาติ
 - การนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพมัคคุเทศก์

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑๔	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ งานบริการของสายการบินและธนาคาร	๕

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจการบิน
- งานบริการบนเครื่องบินและภาคพื้นดิน
- การสำรองที่นั่ง
- การอ่านบัตรโดยสาร และชนิดของบัตรโดยสาร (Ticketing)
- คำจำกัดความ และคำอธิบายของศัพท์สายการบิน
- ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธนาคาร
 - การทำธุรกรรมการเงินกับธนาคาร เช่น การแลกเปลี่ยนเงินตรา การขออนุมัติวงเงิน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

หลักสูตรการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไป
นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

General Guides' Training Course for Thai and Foreign Tourist

หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

จำนวนชั่วโมงตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๑๘ ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตร

๑. ภาคความรู้ทางวิชาการ ไม่น้อยกว่า ๑๕๘ ชั่วโมง
 - วิชาความรู้พื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๕๕ ชั่วโมง
ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ รวม ๑๑ วิชา
 - วิชาความรู้เฉพาะอาชีพ ไม่น้อยกว่า ๑๐๓ ชั่วโมง
ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ รวม ๑๕ วิชา
๒. ภาคความรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า ๖๐ ชั่วโมง
๓. การศึกษานอกสถานที่ ๑๒ เส้นทาง

* หมายเหตุ

การฝึกอบรมมััคคุเทศก์ทั่วไปควรจะปฏิบัติตามแนวทางที่เน้นหนักทางด้าน การติดต่อสื่อสาร ในภาษาต่างประเทศที่ผู้ฝึกอบรมเลือกเป็นหลัก ได้แก่

๑) การบรรยายและการอธิบาย (ร้อยละ ๔๕)

เช่น สถานที่/แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เหตุการณ์สำคัญ บุคคลสำคัญ วัตถุประสงค์การเกิดขึ้น สิ่งที่มีคุณค่าและเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในอดีต เป็นต้น

๒) การให้คำแนะนำ ทางด้านวัฒนธรรมและการใช้ชีวิตประจำวัน (ร้อยละ ๓๐)

เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับความเป็นมาที่เกิดขึ้น สิ่งที่ต้องระมัดระวังไว้ก่อน สิ่งที่เป็น การเตือนความจำว่าไม่ควรทำ ไม่เหมาะสม และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากความไม่แน่นอน หรือการเปลี่ยนแปลงในการท่องเที่ยว การตอบคำถาม และช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ เป็นต้น

๓) การวางตัวหรือการมีปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสม และการสร้างความไว้วางใจในการปฏิบัติงาน การเป็นอิสระช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาคับข้องใจ หรือการรับเรื่องร้องทุกข์ และศิลปะการพูด (ร้อยละ ๒๕)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง นำหนักความสำคัญของแต่ละหัวข้อในการจัดทำแบบทดสอบ

การให้คะแนนความสามารถในการปฏิบัติงานแต่ละหัวข้อข้างต้นนั้น ให้พิจารณาในประเด็น ดังต่อไปนี้

๑) ความคล่องแคล่วหรือความชำนาญทางภาษา (ร้อยละ ๖๐) ประกอบด้วย

- ๑.๑ ประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ในเชิงภาษาเป้าหมาย (ร้อยละ ๓๐)
- ๑.๒ ความเหมาะสม (คำพูดและท่าทาง) (ร้อยละ ๑๐)
- ๑.๓ ความถูกต้องแม่นยำในการใช้ภาษา (การออกเสียงและไวยากรณ์) (ร้อยละ ๒๐)

๒) ความถูกต้องของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๔๐)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง น้ำหนักความสำคัญในการพิจารณาให้คะแนน โดยให้ความสำคัญ

- การใช้ภาษาในอาชีพมัคคุเทศก์
- เน้นการสนทนาในชีวิตประจำวัน
- เน้นการฝึกพูดภาษาต่างประเทศให้มากที่สุด โดยใช้เนื้อหาจากภาคความรู้ทางวิชาการ (ความรู้พื้นฐานและความรู้เฉพาะอาชีพ) มาใช้ในการฝึกพูดในภาคนี้อีกครั้งก็ได้
- มารยาทและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่าง ๆ การเจรจาต่อรอง การแก้ปัญหาเฉพาะ และการรับโทรศัพท์
- ทบทวนหลักภาษา และทบทวนการเขียน

รายวิชา

๔. วิชาความรู้พื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๕๔ ชั่วโมง ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ ๑๑ วิชา ดังนี้

- ๑.๑ การท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล (๓)
- ๑.๒ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ (๖)
- ๑.๓ จิตวิทยาการบริการและมนุษยสัมพันธ์ (๖)
- ๑.๔ วาทศิลป์ (การฝึกพูดในที่ชุมชน)* (๖)
- ๑.๕ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ทั่วไป (๓)
- ๑.๖ สถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในปัจจุบัน (๓)
- ๑.๗ ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย (๖)
- ๑.๘ ระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ (๖)
- ๑.๙ ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว (๙)
- ๑.๑๐ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้บริการในธุรกิจการจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดนิทรรศการ (MICE)* (๓)
- ๑.๑๑ การคิดวิเคราะห์เชิงบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยว* (๓)

๕. วิชาความรู้เฉพาะอาชีพ ไม่น้อยกว่า ๑๐๔ ชั่วโมง ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ ๑๕ วิชา ดังนี้

- ๒.๑ บทบาทหน้าที่ จรรยาบรรณและวิธีปฏิบัติของมัคคุเทศก์ทั่วไป (๑๔)
- ๒.๒ ประวัติศาสตร์ไทยเพื่อการท่องเที่ยว (๖)
- ๒.๓ สังคมไทย (๖)
- ๒.๔ วัฒนธรรมไทย* (๖)
- ๒.๕ พุทธศาสนา และศาสนาอื่น ๆ ในประเทศไทย (๖)
- ๒.๖ ประวัติศาสตร์ศิลปะและโบราณคดีในประเทศไทย (๑๒)
- ๒.๗ วรรณคดีไทยเพื่อการท่องเที่ยว (๖)
- ๒.๘ นาฏศิลป์และดนตรีไทย (๖)
- ๒.๙ เทศกาลและงานประเพณีไทย (๖)
- ๒.๑๐ อาหาร ขนมและผลไม้ไทย (๖)
- ๒.๑๑ มรดกและภูมิปัญญาไทย (๖)
- ๒.๑๒ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยและการอนุรักษ์ (๖)
- ๒.๑๓ หลักการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (๖)
- ๒.๑๔ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับงานบริการของสายการบินและธนาคาร (๕)
- ๒.๑๕ พิธีการเข้าออกราชอาณาจักรและพิธีการทางศุลกากร (๓)

*หมายเหตุ วิชาใหม่และตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวนชั่วโมงไม่น้อยกว่าที่กำหนด

การศึกษานอกสถานที่ ๑๒ เส้นทาง

ผู้จัดการฝึกอบรมจะต้องจัดเส้นทางที่ ๑ ทุกครั้ง และให้เลือกอีก ๔ เส้นทางโดยพิจารณาตามความเหมาะสมและตามความต้องการในแต่ละภูมิภาคที่ใกล้กับสถานศึกษานั้น ๆ หากมีการเปลี่ยนแปลงสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางจะแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

เส้นทางที่ ๑ พระบรมมหาราชวัง และวัดสำคัญในกรุงเทพมหานคร

เส้นทางที่ ๒ จังหวัดลำปาง ลำพูน เชียงใหม่และเชียงใหม่

เส้นทางที่ ๓ จังหวัดกำแพงเพชร พิษณุโลกและสุโขทัย

เส้นทางที่ ๔ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ สุรินทร์ อุบลราชธานีและอำนาจเจริญ

เส้นทางที่ ๕ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี อ่างทองและสิงห์บุรี

เส้นทางที่ ๖ จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ราชบุรี เพชรบุรี

และสุพรรณบุรี

เส้นทางที่ ๗ จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรีและตราด

เส้นทางที่ ๘ จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราชและพัทลุง

เส้นทางที่ ๙ จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่และตรัง

เส้นทางที่ ๑๐ จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาสและปัตตานี

เส้นทางที่ ๑๑ จังหวัดขอนแก่น ชัยภูมิ เลย หนองบัวลำภู อุดรธานีและหนองคาย

เส้นทางที่ ๑๒ จังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม

และมุกดาหาร

สถาบันที่จัดการฝึกอบรมจะต้องจัดให้มีมัคคุเทศก์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านปฏิบัติงานเป็นต้นแบบหรือเป็นตัวอย่างในเส้นทางที่สถาบันที่จัดฝึกอบรมได้กำหนดไว้ และให้ผู้เข้ารับการศึกษาฝึกฝนจนคล่องเส้นทาง

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๑	การท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายของการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว
- ความสำคัญและผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
- องค์ประกอบของการท่องเที่ยว
- ปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว
- ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว
- นโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล
- แนวโน้มและทิศทางของการท่องเที่ยวในอนาคต เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมถึงการท่องเที่ยวแบบเกาะกลุ่ม ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ เชิงนิเวศ เชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตรกรรม เป็นต้น ตลอดจน การท่องเที่ยวแบบอื่น ๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงสังคม การท่องเที่ยวแบบแรลลี่ และการท่องเที่ยวแบบ MICE ฯลฯ
- นโยบายการส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพมัคคุเทศก์ของรัฐบาล

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๒	พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายและความสำคัญของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ
- พฤติกรรมการบริโภคและการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ
- ปัจจัยเอื้อและแรงจูงใจในการเดินทาง
- วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว
- กิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามวัตถุประสงค์และกลุ่มนักท่องเที่ยว
- การจำแนกประเภทและความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ตามวัย เพศ สถานภาพอาชีพ และรายได้ พฤติกรรมการบริโภค และการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในประเทศ
- รูปแบบและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่หลากหลาย เช่น การนำเที่ยวป่า กอล์ฟ นั่งช้าง ดำน้ำ ฯลฯ ที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว
- พฤติกรรมที่แตกต่างทางสังคม วัฒนธรรม และศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ
- พฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์กับการท่องเที่ยว
(เพิ่มวิธีการสอนโดยจัดให้มีการบรรยายพิเศษจากประสบการณ์ตรงของมัคคุเทศก์ทั่วไป)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๓	จิตวิทยาการบริการและมนุษยสัมพันธ์	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

๑) จิตวิทยาการบริการ

- ความหมายและความสำคัญของจิตวิทยาการบริการ
 - ความหมายและประเภทของการบริการ
 - ความสำคัญของการบริการ
 - ความสัมพันธ์ของจิตวิทยาเกี่ยวกับการบริการ
 - แนวคิดทางจิตวิทยาที่นำมาประยุกต์ใช้ในการบริการ
- การนำจิตวิทยาไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้รับบริการ
 - แนวคิดทางสังคม
 - แนวคิดทางการตลาด
 - แนวคิดทางจิตวิทยาในการสร้างความประทับใจ (Impression)
- การนำจิตวิทยาไปประยุกต์ใช้ในการสร้างและพัฒนาทักษะการบริการ
 - เทคนิคและวิธีการให้บริการตามลักษณะของผู้รับบริการ
 - เทคนิคทางจิตวิทยาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - แนวคิดทางจิตวิทยาการสื่อสารสำหรับงานบริการ
 - แนวทางการสร้างจิตใจใฝ่บริการ (Service Mind)

๒) มนุษยสัมพันธ์

- ความหมายและความสำคัญของมนุษยสัมพันธ์
- เทคนิคในการติดต่อและการสื่อสารการทอ้งเที่ยว
- การสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักทอ้งเที่ยว
- การพัฒนาบุคลิกภาพของมัคคุเทศกัทัวไป
 - ลักษณะท่าทาง
 - การแต่งกาย
 - การปฏิบัติตัวที่ดีและสง่างาม
 - การเป็นแบบอย่างที่ดี
 - ความน่าเชื่อถือ และไว้วางใจ
 - การสร้างภาพลักษณ์แห่งตัวตน (Self-image)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๔	วาทศิลป์ (การฝึกพูดในที่ชุมชน)	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายและความสำคัญของวาทศิลป์
- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการพูด
- หลักเบื้องต้นของการพูด
- การเตรียมและจัดเรื่องพูด
- มารยาทในการพูดและการรับฟัง
- กลยุทธ์การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ
- ศิลป์และศาสตร์แห่งการพูดอย่างสร้างสรรค์
- กิจกรรมสั้นทางการ
(การฝึกการพูดเพื่อการสร้างสรรค์ และจูงใจ ไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๕	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ทั่วไป	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

๑) สารสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๒) สารสำคัญของกฎหมายอื่น ๆ ที่มีคคุเทศก์ทั่วไปควรทราบ

- กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรและศุลกากร
- กฎหมายเกี่ยวกับการคมนาคมและขนส่ง
 - ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการต่อความปลอดภัยและทรัพย์สินของผู้โดยสาร
 - ระบบการประกันภัยที่ผู้ประกอบการทำให้แก่ผู้โดยสาร
- กฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ และกฎหมายสงวนและ

คุ้มครองสัตว์ป่า

- กฎระเบียบต่าง ๆ ในการไปท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาตินั้น ๆ
- กฎหมายสิ่งแวดล้อม
 - การรักษาสิ่งแวดล้อมและความสะอาด
- กฎหมายเกี่ยวกับโรงแรมและสถานบริการ
 - ความรับผิดชอบของเจ้าของสถานบริการและโรงแรม
 - ระเบียบปฏิบัติในส่วนที่จะมาเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว
- กฎหมายเกี่ยวกับโสเภณี
- กฎหมายที่เกี่ยวกับโสเภณีเด็ก การลามก อนาจาร และอื่นๆ
- กฎหมายแรงงาน (ในส่วนตัวที่จะใช้การรักษาสีของตัวเอง) ได้แก่
 - พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑
 - พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๒
 - พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕
- กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
 - ให้ทราบโทษและมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลใช้แก้ปัญหา
- กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมือง

- พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๒)
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๓ (ฉบับที่ ๓)
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๔)

หมายเหตุ

๑. เป็นการศึกษากฎหมายใน ๒ แง่มุม ได้แก่
 - ๑.๑ ปกป้องผลประโยชน์ของตน
 - ๑.๒ ใช้ปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง
๒. เน้นการสอนหลักของกฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดจิตสำนึกและอธิบายให้เข้าใจถึงเหตุผล ความจำเป็นของการกำหนดข้อกฎหมายนั้นๆ
๓. ควรรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องแจกประกอบในการฝึกอบรม เพื่อให้เป็นคู่มือศึกษาด้วยตนเองและใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการปฏิบัติงาน

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๖	สถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในปัจจุบัน	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ลักษณะประชากรไทย
- การแบ่งเขตการปกครองของไทยและสากล
- สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน
- สภาพสังคมไทยในปัจจุบัน
- ปัญหาสังคมและแนวทางในการแก้ไข
- สถานการณ์การเมืองและการปกครองในปัจจุบัน
- บทบาทประเทศไทยต่อเวทีโลก
- สถานการณ์เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่มีผลต่อการท่องเที่ยว
- การเปิดเขตเศรษฐกิจการค้าเสรี (FTA) ที่มีผลกระทบและการแข่งขันกับการท่องเที่ยว
- โลกาภิวัตน์ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองไทย

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๗	ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

๑) ภูมิศาสตร์ไทย

- ที่ตั้งและอาณาเขตของประเทศไทย
- ลักษณะภูมิประเทศไทย
- การแบ่งภาคทางภูมิศาสตร์ไทย
- ภูมิลักษณะแต่ละภาคของไทย
- ลักษณะภูมิอากาศของประเทศไทย

๒) ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย

- ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
 - ความรู้เรื่องคลื่น ลม กระแสน้ำ และชายฝั่ง
 - ลักษณะของคลื่น ลม กระแสน้ำ และชายฝั่ง และลักษณะเช่นนั้นสื่อให้ทราบถึงสิ่งใด
 - ฤดูกาลที่เหมาะสมในการเดินทางท่องเที่ยว และความปลอดภัยทางภูมิศาสตร์
- การท่องเที่ยว เช่น คลื่น ลม กระแสน้ำ และชายฝั่ง
- ภาวะโลกร้อนที่มีผลต่อการท่องเที่ยว
(ควรเน้นเนื้อหาทั้งสองส่วนอย่างละครึ่ง)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๘	ระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับระบบนิเวศ
 - ความหมายของระบบนิเวศ
 - ประเภทของระบบนิเวศ
 - ความสมดุลในระบบนิเวศและความสำคัญต่อการไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ (อธิบายประกอบตัวอย่างระบบนิเวศที่ใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยว)
- สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติทั้งทางกายภาพและชีวภาพ
 - ความหมายและประเภทของสิ่งแวดล้อม
 - ความหมายและประเภทของทรัพยากรธรรมชาติ
- ทรัพยากรธรรมชาติทางกายภาพทั้งทางบกและทางน้ำ
 - ดิน น้ำ อากาศ แร่ธาตุ พลังงาน (ยกตัวอย่างประกอบการอธิบายให้ชัดเจน)
- ทรัพยากรธรรมชาติทางชีวภาพทั้งทางบกและทางน้ำ
 - ป่าไม้ สัตว์ป่า อาหาร มนุษย์ (ยกตัวอย่างประกอบการอธิบายให้ชัดเจน)
- ความหลากหลายทางชีวภาพและการอนุรักษ์
 - ความหมายของความหลากหลายทางชีวภาพ
 - ที่มาของความหลากหลายทางชีวภาพ
 - ความสำคัญต่อระบบนิเวศและประโยชน์ต่อมนุษย์
 - การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
 - ระบบนิเวศเชิงวัฒนธรรม ให้เน้นลักษณะเด่นของแต่ละภูมิภาค

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๙	ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	๙

เนื้อหา ประกอบด้วย

- การสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ ได้แก่
 - การเดินทางอากาศ/ท่าอากาศยาน
 - การเดินทาง (ทางบก/ทางน้ำ)
 - แหล่งท่องเที่ยว
 - ที่พักแรม
 - ธุรกิจนำเที่ยว ผู้นำเที่ยว และมัคคุเทศก์ทั่วไปที่กระทำผิดกฎหมาย
 - การซื้อสินค้า/บริการ
 - สุขภาพอนามัย
 - อื่น ๆ เช่น การถูกต้มตุ๋น / หลอกลวงและของสูญหาย ฯลฯ
- วิธีการให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวขณะเดินทางและนำชมสถานที่ในการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ
 - แนะนำการปฏิบัติตน หรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง และพฤติกรรมขณะชมสถานที่ (ที่เป็นอันตราย เช่น นั่งข้าง ไขว่ห้าง / เสือ/จระเข้)
 - พยายามดูแลเอาใจใส่ด้านความปลอดภัยมากที่สุด เช่น การมีเครื่องชูชีพเพียงพอ ฯลฯ
- ข้อควรปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุทั้งการท่องเที่ยวทางบกและทางน้ำ
- ข้อควรปฏิบัติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ/ถูกโจรกรรมขณะเดินทาง/ของสูญหาย
 - การแจ้งเหตุหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - มีหน้าที่ต้องดูแล นักท่องเที่ยวและทรัพย์สิน
 - แจ้งประกันภัย/ต้นสังกัด (บริษัท)
 - กรณีนักท่องเที่ยวทำทรัพย์สินหาย มัคคุเทศก์ทั่วไปต้องพานักท่องเที่ยวไปแจ้งความ ณ สถานีตำรวจ/โรงพักที่เกิดเหตุ
 - กรณีนักท่องเที่ยวต้องการหลักฐานให้นำใบสมัครแจ้งความมาทำใบรับรองที่ตำรวจท่องเที่ยว
- การเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- การใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ต่างๆเพื่อช่วยเหลือเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความปลอดภัยและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

๑) ตำรวจ

หมายเลขโทรศัพท์ ของตำรวจในพื้นที่ที่เดินทางไป (สถานีตำรวจ/ตำรวจท่องเที่ยว/
ตำรวจทางหลวง/ตำรวจน้ำ/ตำรวจรถไฟ/ตำรวจดับเพลิง/ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง)

๒) หน่วยราชการ

- หน่วยงานที่สังกัด สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง
- ททท. ภูมิภาค สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด และศูนย์บริการ
นักท่องเที่ยว
- อำเภอ/จังหวัด
- อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น อปพร. อบต. เทศบาล เป็นต้น

๓) มูลนิธิช่วยเหลือประสบภัย เช่น ปอเต็กตึ๊ง ร่วมกตัญญู ร่วมด้วยช่วยกัน จส.๑๐๐ ฯลฯ

๔) โรงพยาบาล สถานีอนามัย ศูนย์สุขภาพชุมชน ศูนย์บริการสาธารณสุขใน กทม.

๕) สถานกงสุล สถานทูต

- หลักการสำคัญของการพักอาศัย/โรงแรม

- การลงทะเบียนเข้าพัก (Check-in) และการส่งคืนห้องพัก (Check-out)
- ข้อเสนอแนะเพื่อความปลอดภัยในการเข้าพักของโรงแรมและรีสอร์ท ที่พักแบบโฮมสเตย์
และล่องลเตย์

- การใช้อุปกรณ์อำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

การปฐมพยาบาล

● หลักการปฐมพยาบาลแบบต่างๆ ได้แก่ จมน้ำ งูกัด ถูกแมงกะพรุน แผลงัดต่อย ทาก
อุบัติเหตุ บาดแผล การห้ามเลือด การผายปอด การเป่าปาก โรคลมบ้าหมู เป็นต้น

- การเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็น (เช่น มีดอเนกประสงค์ ชุดทำแผล ไฟฉาย ฯลฯ)
- แนะนำการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- การฝึกปฏิบัติการปฐมพยาบาล
(ผู้ให้การสอนฝึกปฏิบัติควรเป็นบุคลากรสาธารณสุข หรือหน่วยบรรเทาสาธารณภัย)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๑๐	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้บริการในธุรกิจการจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดนิทรรศการ (MICE : Meeting, Incentive, Convention, and Exhibition)	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายและความสำคัญของตลาด MICE
- รูปแบบของการจัดธุรกิจและตลาดเกี่ยวกับ MICE
- สถานการณ์ MICE ในประเทศไทย และตลาด MICE ของประเทศคู่แข่ง เช่น สิงคโปร์

ฮ่องกง และจีน ฯลฯ

- ธุรกิจ MICE ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของไทยกับต่างประเทศ
- เทคนิคการให้บริการนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับ MICE
- ปัจจัยที่ทำให้ตลาด MICE เจริญเติบโต และการสนับสนุน MICE ของรัฐบาล
- องค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ MICE ในประเทศไทยและต่างประเทศ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๑.๑๑	การคิดวิเคราะห์เชิงบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยว	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายและหลักคิดเชิงบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยว
- หลักการคิดวิเคราะห์
- การคิดเชิงเหตุ/ปัจจัย
- เทคนิคการแก้ปัญหา
- การลดความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์
- การฝึกปฏิบัติทางการท่องเที่ยวตามกรณีตัวอย่าง

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑	บทบาทหน้าที่ จรรยาบรรณ และวิธีปฏิบัติของมัคคุเทศก์ทั่วไป	๑๘

เนื้อหา ประกอบด้วย

- จุดเริ่มและพัฒนาการของวิชาชีพมัคคุเทศก์
 - ความหมายของมัคคุเทศก์ทั่วไปตาม พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๖
 - ประเภทของมัคคุเทศก์ทั่วไป
- คุณสมบัติของมัคคุเทศก์ทั่วไป
 - คุณสมบัติตามกฎหมาย
 - คุณสมบัติโดยทั่วไป เช่น มีความรู้ดี มนุษย์สัมพันธ์ดี มีความสามารถในการสื่อสาร เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ดีในการบริการ มีไหวพริบ ปฏิภาณ มีความเป็นผู้นำ และมีจรรยาบรรณในการนำเที่ยว ฯลฯ
- คุณลักษณะของมัคคุเทศก์ทั่วไป เช่น มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยและต่างประเทศ เป็นอย่างดี มองโลกในแง่ดี มีบุคลิกภาพดี มีความกระตือรือร้น มีความอดทน มีความซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลา ฯลฯ
- บทบาท ความสำคัญและผลกระทบของมัคคุเทศก์ทั่วไปต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเกียรติภูมิของประเทศ
- มารยาทและการวางตัวของมัคคุเทศก์ทั่วไป
- จรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ทั่วไป (ให้เน้นหนักในการประพฤติปฏิบัติและเป็นตัวอย่างที่ดี)
- บทบาทของมัคคุเทศก์ทั่วไปในการสร้างจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน
- การรับงานทั้งประเภทนักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย(Inbound) นักท่องเที่ยวไทยไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ (Outbound) และนักท่องเที่ยวไทยในประเทศ (Domestic)
 - มีข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการนำเที่ยว
 - ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว และเงื่อนไขต่างๆของการนำเที่ยว
 - ศึกษาความเป็นไปได้ของรายการนำเที่ยว
 - เตรียมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การเตรียมตัวก่อนออกปฏิบัติหน้าที่
 - การศึกษาเส้นทางการเดินทาง
 - การศึกษารายการนำเที่ยวเพื่อคัดเลือก
 - การติดต่อกับหน่วยงาน เครือข่ายการท่องเที่ยวต่าง ๆ
 - การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเที่ยว
 - การเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ที่ใช้ในการนำเที่ยว

- การรับเข้าและส่งออกที่สนามบิน ท่าเรือ สถานีรถไฟ และรถยนต์
 - ขั้นตอนของการรับเข้า-ส่งออก
 - ข้อควรคำนึงต่าง ๆ ในการรับเข้า-ส่งออก
- เทคนิคการนำชมสถานที่และการอธิบายให้ข้อมูล
- เทคนิค 3 E (Entertainment, Excitement, Education)
- การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการนำเที่ยว เช่น ปัญหาสุขภาพและชีวิต ปัญหาที่พัก ปัญหา
ยานพาหนะ อุบัติเหตุ รวมถึงปัญหาการหลงทางและของสูญหาย เป็นต้น
 - การอำนวยความสะดวกในระหว่างการเดินทาง
 - การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ
 - คำตอบแทนโดยชอบจากการนำเที่ยว
 - สถานภาพของอาชีพมัคค์เทศก์ทั่วไปในปัจจุบัน
 - บทบาทและการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อ.ป.ท.) และการเป็นเจ้าบ้านที่ดี
 - นันทนาการที่เหมาะสมเพื่อการท่องเที่ยว

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๒	ประวัติศาสตร์ไทยเพื่อการท่องเที่ยว	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ประวัติศาสตร์ไทยในบริบทของประวัติศาสตร์โลก
- นำเสนอในรูปของตารางเวลา (Time Chart) แรกอยู่ในตำรากลางโดยเสนอประวัติศาสตร์ไทย
- ชุมชนและสังคมโบราณในประวัติศาสตร์ไทย
- พื้นฐานรากเหง้าของการก่อตัวของอารยธรรมไทย
- การแบ่งสมัยประวัติศาสตร์ (ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ถึงรัตนโกสินทร์)
- การก่อตั้งและพัฒนาการของอาณาจักรไทย ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงรัตนโกสินทร์
- วิวัฒนาการทางการเมือง การปกครอง การต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคม สอนตั้งแต่สมัย
สุโขทัยถึงปัจจุบัน โดยใช้ยุคสมัยเป็นหลัก
- เน้นเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ เช่น ยุทธหัตถิ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรใช้วิธีการสอนในแนวตั้ง (Vertical Line) โดยใช้สมัยเป็นตัวตั้ง เช่น เมื่อกล่าวถึงสมัย
สุโขทัย ก็สอนเรื่องการก่อตั้งอาณาจักร วิวัฒนาการทางการเมือง การปกครอง การต่างประเทศ
เศรษฐกิจและสังคม แล้วจึงเริ่มสอนสมัยอยุธยาต่อไป
๒. ควรสอนในแง่ของการบูรณาการ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒๒.๓	สังคมไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายของสังคมไทย
- การศึกษาสังคมไทย และลักษณะสังคมไทย
- การมีวิถีชีวิตแบบไทย
- การประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่ในวิถีไทย
- ความสัมพันธ์ของคนในชนบท ความเอื้ออาทร และทุนทางสังคม
- วิถีชีวิตและความเป็นอยู่แบบไทย
- บุคคลสำคัญที่ควรศึกษา เช่น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาตาดำรงราชานุภาพ พระบิดาแห่งประวัติศาสตร์และโบราณคดีไทย และพระบิดาของมัคคุเทศก์ไทย
- ลักษณะโครงสร้างของสังคมไทย
- ประชากร : เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา (ภาษาถิ่นและสำเนียง)
- อาชีพ/รายได้ : ความแตกต่างกันในอาชีพและรายได้
- สถาบัน : ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หรือสถาบันเศรษฐกิจ/ครอบครัว/การปกครอง/การศึกษา/ศาสนา/นันทนาการ
- ค่านิยม/ความเชื่อของสังคมไทย
- ค่านิยม/ความเชื่อของคนในชนบทและในเมือง
- สังคม และอัตลักษณ์ของความเป็นไทย
- การดำรงอยู่ของวิถีไทย และการเป็นแบบอย่างจิตวิญญาณไทย

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๔	วัฒนธรรมไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายและความสำคัญของวัฒนธรรมไทย
- องค์ประกอบของวัฒนธรรมไทย
- ลักษณะและประเภทของวัฒนธรรมไทย
- การเกิดวัฒนธรรมไทย
- การถ่ายทอดและการรับวัฒนธรรม
- การถ่ายทอดทางวัฒนธรรม
- การรับวัฒนธรรมจากสังคมอื่น
- การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์
- กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม
- ประเภทของวัฒนธรรม ได้แก่

- วัฒนธรรมหลวง
- วัฒนธรรมราษฎร์ เช่น

⇒ วัฒนธรรมหลัก (Main culture) ของคนตั้งแต่ เกิด แก่ เจ็บและตายทั้งประเทศ

เช่น ภาษา การบวชเรียน เป็นต้น

⇒ วัฒนธรรมรอง (Sub culture) เป็นวัฒนธรรมของคนกลุ่มน้อย วัฒนธรรมท้องถิ่น

รวมถึงภาษาถิ่น

- การไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติ
- การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม
- ปัญหาของวัฒนธรรมไทย
- การศึกษาข้ามวัฒนธรรม (Cross-culture Study)
- การอนุรักษ์ ส่งเสริมและดำรงรักษาวัฒนธรรมความเป็นไทย
(ให้เน้นความเป็นไทยที่ไม่เหมือนชนชาติอื่น)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๕	พุทธศาสนา และศาสนาอื่น ๆ ในประเทศไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ประวัติพุทธศาสนา
- พระพุทธศาสนาในนิกายต่างๆ
- พัฒนาการของนิกายในพระพุทธศาสนา
- ข้อแตกต่างระหว่างเถรวาทกับมหายาน
- การรับพระพุทธศาสนาเข้ามาในประเทศไทย
- พุทธศาสนาแบบเถรวาทและมหายาน
- หลักธรรมสำคัญของพระพุทธศาสนา เช่น หลักรัตนตรัย หลักอริยสัจสี่ หลักศรัทธา และหลักธรรมสำหรับมัคคุเทศก์ทั่วไป
- อิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมและคตินิยมของไทย
- พุทธศาสนาในฐานะวัฒนธรรม (พุทธวัฒนธรรม)
(เน้นการเชื่อมโยงความเป็นมาของพุทธศาสนากับชีวิตประจำวัน)
- นักท่องเที่ยว เช่น ชาวมุสลิม เช่น ชาวมุสลิม กล่าวถึง จุดเริ่มต้น วิวัฒนาการและหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนา ควบคู่กับศาสนาอิสลาม (แต่ไม่ใช้การเปรียบเทียบ)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๖	ประวัติศาสตร์ศิลปะและโบราณคดีในประเทศไทย	๑๒

เนื้อหา ประกอบด้วย

การจำแนกประเภทงานศิลปะในสมัยต่าง ๆ ประกอบด้วย

๑) จิตรกรรม

- ประเภทและลักษณะของงานจิตรกรรมแบบไทยประเพณี
- เรื่องราวและสาระในภาพจิตรกรรม
- วัสดุ เครื่องมือ และวิธีการจิตรกรรมแบบไทยประเพณี
- การนำเสนองานจิตรกรรม
- จิตรกรรมไทยสมัยต่าง ๆ

๒) ประติมากรรม

- ประเภทและลักษณะของงานประติมากรรมแบบไทยประเพณี
- เรื่องราวและสาระในงานประติมากรรมแบบไทยประเพณี
- วัสดุอุปกรณ์และวิธีการประติมากรรม
- รูปแบบและการนำเสนองานประติมากรรม
- ประติมากรรมไทยสมัยต่าง ๆ เน้นประติมากรรมที่เกี่ยวกับพระพุทธรูป

๓) สถาปัตยกรรม

- ประเภทและลักษณะของงานสถาปัตยกรรมแบบไทยประเพณี
 - สถาปัตยกรรมประเภทศาสนจักร
 - สถาปัตยกรรมประเภทราชอาณาจักร
 - สถาปัตยกรรมประเภทที่อยู่ของสามัญชน
- สถาปัตยกรรมไทยสมัยต่างๆ

๔) ประณีตศิลป์ เช่น ตุ๊กตา เครื่องถ้วย เป็นต้น

- ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อศิลปกรรมและโบราณสถาน
- ระบบนิเวศที่มีผลกระทบต่อศิลปกรรมและโบราณสถาน
- กฎหมายเกี่ยวกับโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ
- ระเบียบปฏิบัติต่างๆในการเข้าชมโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ พิพิธภัณฑ์
- การนำโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุออกนอกประเทศ-เข้าประเทศ
- ข้อกำหนดและระเบียบปฏิบัติ
- กฎเกณฑ์การเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒๓๗	วรรณคดีไทย เพื่อการท่องเทียว	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ลักษณะวรรณคดีไทย
- วรรณคดีไทยที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยว
- วรรณคดีทางพุทธศาสนา เช่น ไตรภูมิพระร่วง ทศชาติชาดก และรามเกียรติ์ เป็นต้น
- ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับวิถีชีวิตคนไทยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- วรรณคดีที่มีอิทธิพลต่อศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทย เช่น พระอภัยมณี และวรรณกรรมท้องถิ่น (นิทานพื้นบ้าน) ฯลฯ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๘	นาฏศิลป์และดนตรีไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

๑) นาฏศิลป์

- พื้นฐานนาฏศิลป์ไทย เกี่ยวกับ
 - ภาษานาฏศิลป์
 - โขน
 - ละคร
 - การฟ้อนรำ
 - อื่น ๆ
- นาฏศิลป์พื้นบ้านของแต่ละภาค และการแสดงอื่น ๆ
- สถานที่ที่มีการแสดงนาฏศิลป์ที่สำคัญ

๒) ดนตรีไทย

- ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีไทย
- ประเภทของเครื่องดนตรีไทย
- วงดนตรีของไทยแบบต่าง ๆ
- บทบาทของดนตรีไทย
- ลักษณะเฉพาะของดนตรีไทยแต่ละภาค
- สถานที่ที่มีการแสดงดนตรีไทยที่สำคัญ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๙	เทศกาลและงานประเพณีไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายของเทศกาลและประเพณี
- ความสำคัญของเทศกาลและประเพณีที่น่าสนใจทางการท่องเที่ยว
- เทศกาลและงานประเพณีไทยที่สำคัญในช่วงเวลาต่าง ๆ ของปีตามภาคต่าง ๆ ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทงและบุญบั้งไฟ (กำหนดให้ยกตัวอย่างภาคละ ๑ เทศกาล)
 - กีฬาที่ถือเป็นประเพณีและเป็นที่ยึดมั่นในนามของกีฬาไทย เช่น กระบี่กระบอง มวยไทย วัวชนไก่ กัดปลา ฯลฯ รวมถึงการละเล่นพื้นบ้าน เช่น ผีตาโขน เป็นต้น
 - การฟื้นฟูคติและความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลและงานประเพณี
 - กิจกรรมที่สร้างขึ้นในประเพณีต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเข้าพรรษา ฯลฯ
 - การให้ความสำคัญของประเพณีพื้นฐานของท้องถิ่น เช่น ชนวัว รังควาย เป็นต้น (เน้นการนำเสนอที่สร้างสรรค์)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒๑๐	อาหาร ขนมและผลไม้ไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ลักษณะอาหารไทยและขนมไทยโดยทั่วไป
- ลักษณะอาหารไทยทั้งสี่ภาค
- ศิลปะการปรุงอาหารไทยและขนมไทย
- ประเภทอาหารไทยยอดนิยม เช่น ต้มยำกุ้ง ขนมจีน ล้มตำ ฯลฯ รวมถึงอาหารว่าง และของขบเคี้ยว
 - อาหารเพื่อสุขภาพ
 - คุณประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพร เช่น ตะไคร้ ใบมะกรูด กระชาย ข่า ขิง ฯลฯ
 - เครื่องครัวไทย และการเลือกใช้ภาชนะ
 - การจัดสำรับและการรับประทานอาหารแบบไทย
 - กรรมวิธีการทำขนมไทย (ขนมไทยแท้ และขนมไทยที่พัฒนาการมาจากชาติอื่น) เช่น สลัดงา ขนมชั้น ถั่วแป็บ ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง หม้อแกง เป็นต้น
 - อธิบายและระบุผลไม้ไทย ตามฤดูกาลต่าง ๆ ในแต่ละภูมิภาค รวมถึงเครื่องดื่ม น้ำผลไม้/น้ำสมุนไพร /น้ำเมาต่าง ๆ
 - การเลือกร้านอาหารที่มีเครื่องหมายรับรองของกระทรวงสาธารณสุข เช่น ร้านอาหารสะอาดและรสชาติอร่อย (Clean Food Good Taste) ให้กับนักท่องเที่ยว
 - มาตรฐานฝีมือแรงงานสาขาการประกอบอาหารไทย
(เน้นความเป็นไทยแท้ ๆ ส่วนของต่างชาติเป็นส่วนรอง)

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑๑	มรดกและภูมิปัญญาไทย	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

ความหมายและความสำคัญของมรดกและภูมิปัญญาไทย ได้แก่

๑) ทิวทัศน์

- ลักษณะของทิวทัศน์ในแต่ละภูมิภาค
- รูปแบบการสร้างทิวทัศน์ในแต่ละภูมิภาค
- มรดกและภูมิปัญญาไทยด้านทิวทัศน์

๒) หัตถกรรมไทย

- ความหมายและประเภทของหัตถกรรมไทย
- คุณค่าของงานหัตถกรรมไทย
- หัตถกรรมไทยและผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) ที่เป็นเอกลักษณ์ของภาคต่าง ๆ
- แหล่งผลิตงานหัตถกรรมไทย
- คุณภาพ ราคา และประโยชน์ของหัตถกรรมไทย
- การส่งเสริมผลงานศิลปหัตถกรรม
- ศูนย์หัตถกรรมของประเทศไทย ได้แก่ ศูนย์ศิลปาชีพอ่างไหม และศูนย์หัตถกรรมที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น เพวบ้านโพธิ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นต้น

๓) การแต่งกายตามแบบไทย

- รูปแบบการแต่งกาย ชาย-หญิง
ชาย : โจงกระเบน ผ้าขาวม้า โสร่ง เตี่ยว ฯลฯ
หญิง : โจงกระเบน ผ้าซิ่น ผ่าดุง ฯลฯ
- วัสดุที่ใช้ในการผลิต : ผ้าไหม ไยสังข์ ไยพืช
- กระบวนการผลิต : เครื่องมือที่ใช้ในการผลิต : หูก กี่ แว ฯลฯ
- ภูมิปัญญาชาวบ้าน : การย้อมสี การออกแบบลวดลาย (น้ำไหล) วิธีการทอผ้า (จก ขิด ล้วง มัดหมี่)
- เครื่องประดับ

๔) การรักษาโรคที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย

- การรักษาโรค (เวชบำบัด กายบำบัด และจิตบำบัด)
- การนวดไทยและสปา
- สมุนไพรและยาแพทย์แผนไทย (พืช สัตว์ แร่ธาตุ)
- ความเชื่อในท้องถิ่น เช่น ฝ่าในพิธีกรรม

๕) การนำชมในพิพิธภัณฑ์

- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ
 - พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน
- ฯลฯ

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑๒	ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยและการอนุรักษ์	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

ประเภทของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

- ๑) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและมรดกโลก เช่น อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
- ๒) ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่
 - อุทยานประวัติศาสตร์ไทย
 - แหล่งโบราณคดีและโบราณสถานสำคัญในท้องถิ่น
 - พิพิธภัณฑ์สถาน
 - ชุมชนที่จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญในภาคต่างๆ
 - ภาคเหนือ เช่น ชุมชนบ้านถวาย หมู่บ้านชาวเขา และเหมืองกุง
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น ชุมชนด่านเกวียน หมู่บ้านชนเผ่า หมู่บ้านส่วย หมู่บ้านผู้ไท หมู่บ้านพวน และหมู่บ้านญวน
 - ภาคใต้ เช่น ชุมชนเกาะยอ ชุมชนพุมเรียง ชุมชนชาวเล ชุมชนซาไก ชุมชนเครื่องถมนครศรีธรรมราช
 - ภาคกลาง เช่น ชุมชนบ้านญี่ปุ่น ชุมชนบ้านโปตุเกส และตลาดน้ำดำเนินสะดวก
 - กรุงเทพมหานคร ได้แก่ พระบรมมหาราชวังและวัดสำคัญ
 - ความหมายและความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
 - วิธีการอนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติ
 - ประโยชน์ของการพิทักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว
 - บทบาทของมัคคุเทศก์ทั่วไปต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน
 - กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒๑.๑๓	หลักการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	๖

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- ความเป็นมาและพัฒนาการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - ความเป็นมาของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - พัฒนาการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- หลักการในการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - หลักการในการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - ทำอย่างไรให้องค์ประกอบของการท่องเที่ยวยั่งยืน
- การสื่อความหมายทางธรรมชาติและจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - วิธีการ/รูปแบบการสื่อความหมายธรรมชาติ
 - การนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพมัคคุเทศก์

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑๔	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ งานบริการของสายการบินและธนาคาร	๕

เนื้อหา ประกอบด้วย

- ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจการบิน
- งานบริการบนเครื่องบินและภาคพื้นดิน
- การสำรองที่นั่ง
- การอ่านบัตรโดยสาร และชนิดของบัตรโดยสาร (Ticketing)
- คำจำกัดความ และคำอธิบายของศัพท์สายการบิน
- ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธนาคาร
 - การทำธุรกรรมการเงินกับธนาคาร เช่น การแลกเปลี่ยนเงินตรา การขออนุมัติวงเงิน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

รหัสวิชา	ชื่อและคำอธิบายรายวิชา	จำนวนชั่วโมง ไม่น้อยกว่า
๒.๑๕	พิธีการเข้าออกราชอาณาจักรและพิธีการทางศุลกากร	๓

เนื้อหา ประกอบด้วย

- หนังสือเดินทางและประเภทของหนังสือเดินทาง
- การตรวจตราหนังสือเดินทาง
 - ประเภทของการตรวจประทับตราหนังสือเดินทาง
 - การยกเว้นการตรวจลงประทับตราหนังสือเดินทาง
 - กำหนดระยะเวลาอนุญาตของการตรวจประทับตราหนังสือเดินทาง
- การกรอกแบบฟอร์มการเข้าออกราชอาณาจักร
- พิธีการทางศุลกากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า-ออก
- ของต้องห้ามและของต้องสำแดงในการนำเข้า-ออกราชอาณาจักร
- การนำเงินตราเข้า-ออกราชอาณาจักร
- สภาพปัญหาของการตรวจคนเข้าเมือง

เส้นทางการศึกษานอกสถานที่

Field Trip Route

การศึกษานอกสถานที่ ๑๒ เส้นทาง

ผู้จัดการฝึกอบรมจะต้องจัดเส้นทางที่ ๑ ทุกครั้งและให้เลือกอีก ๔ เส้นทาง โดยพิจารณาตามความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการทัศนศึกษา (Field Trip) โดยแต่ละเส้นทางที่เลือกต้องมีตัวชี้วัดว่าต้องการศึกษาอะไร เช่น โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น หากสามารถดำเนินการได้อาจไม่จำเป็นต้องครบทุกแห่งที่ระบุ แต่ควรเป็นการทัศนศึกษาแบบเกาะกลุ่มในสถานที่ที่เป็นตัวอย่าง

หมายเหตุ

๑. เอกสารประกอบการฝึกอบรมภาษาไทยให้มีครบทุกวิชา ส่วนเอกสารการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้เป็นเอกสารภาษาต่างประเทศที่ขออนุมัติจัดการฝึกอบรมนั้น ๆ และมีเฉพาะวิชาที่ระบุให้ฝึกอบรมเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ๆ

๒. ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาต่างประเทศที่สถาบันการศึกษาได้รับอนุมัติให้จัดการฝึกอบรม

เส้นทางที่ ๑
พระบรมมหาราชวัง และวัดสำคัญในกรุงเทพมหานคร

พระบรมมหาราชวัง
 วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
 วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร
 วัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร
 วัดสุทัศน์เทพวรารามราชวรมหาวิหาร
 วัดบวรนิเวศวิหารราชวรมหาวิหาร
 วัดไตรมิตรวิทยารามวรวิหาร
 วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนารามราชวรวิหาร
 และพระที่นั่งวิมานเมฆ ฯลฯ

วัด และสถานที่สำคัญอื่น ๆ ในกรุงเทพมหานคร

เส้นทางที่ ๒
จังหวัดลำปาง ลำพูน เชียงใหม่และเชียงราย

จังหวัดลำปาง

วัดพระแก้วดอนเต้าสุชาดาราม วัดพระธาตุลำปางหลวง วัดพระธาตุจอมปิง
ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย น้ำตกวังแก้ว เขื่อนกิ่วลม ฯลฯ

จังหวัดลำพูน

อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี วัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร อุทยานแห่งชาติแม่ปิง
อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล น้ำตกก่อ วัดเจดีย์กู่กุด ฯลฯ

จังหวัดเชียงใหม่

วัดพระธาตุดอยสุเทพราชวรวิหาร วัดเชียงใหม่ วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร วัดเจดีย์หลวง
วัดเจดีย์เจ็ดยอด วัดสวนดอก น้ำตกห้วยแก้ว อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ดอยปุย อุทยานแห่งชาติ
ดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติฮอบหลวง อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง น้ำพุร้อนสันกำแพง ฯลฯ

จังหวัดเชียงราย

วัดร่องขุ่น วัดพระธาตุดอยจอมกิตติ พระธาตุ ๔ จอม แม่สาย ลามเหลี่ยมทองคำ
พระตำหนักดอยตุง ดอยแม่สลอง วนอุทยานน้ำตกขุนกรณ์ วัดป่าสัก วัดพระแก้ว ฯลฯ

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๒

เส้นทางที่ ๓

จังหวัดกำแพงเพชร พิษณุโลกและสุโขทัย

จังหวัดกำแพงเพชร

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร อุทยานแห่งชาติน้ำตกคลองลาน อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกำแพงเพชร อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า วนอุทยานเขาสน ฯลฯ

จังหวัดพิษณุโลก

วัดพระศรีมหาธาตุวรมหาวิหาร ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า อุทยานเขื่อนน้ำตกชาติตระการ เขาสเมอแครง ฯลฯ

จังหวัดสุโขทัย

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย วัดมหาธาตุ วัดชนะสงคราม วัดตระพังเงิน วัดพระพายหลวง วัดช้างล้อม วัดเจดีย์เจ็ดแถว วัดเชตุพนแหล่งโบราณคดีเครื่องปั้นดินเผาสุโขทัย เนินประสาธพระร่วง พระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ฯลฯ

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๓

เส้นทางที่ ๔

จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ สุรินทร์ อุบลราชธานีและอำนาจเจริญ

จังหวัดนครราชสีมา

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานประวัติศาสตร์พิมาย ศาลหลักเมือง ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ วัดศาลาลอย อุทยานไม้กลายเป็นหิน เขื่อนลำตะคอง น้ำตกหินเพิง เขื่อนลำพระเพลิง ถ้ำเขาจันทร์งาม ฯลฯ

จังหวัดบุรีรัมย์

อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง ปราสาทหินเมืองต่ำ ปราสาทกู่สวนแตง วนอุทยานเขากระโดง เขื่อนลำนางรอง ศูนย์หัตถกรรมทอผ้าไหมบ้านนาโพธิ์ วัดโพธิ์ชัย อ่างเก็บน้ำทุ่งแหลม ฯลฯ

จังหวัดศรีสะเกษ

น้ำตกสำโรงเกียรติ น้ำตกห้วยจันทร์ บึงนกเป็ดน้ำไพรบึง ฯลฯ

จังหวัดสุรินทร์

แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านช้าง วนอุทยานพนมสวาย เขตอนุรักษ์พันธุ์ไม้ สนสองใบ ปราสาทบ้านไพล ปราสาทศรีขรภูมิ ปราสาทเมืองที ฯลฯ

จังหวัดอุบลราชธานี

อุทยานแห่งชาติผาแต้ม แก่งสะพือ อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ แม่น้ำสองสี อุทยานแห่งชาติภูจอง-นายอย วัดทุ่งศรีเมือง วัดศรีอุบลรัตนาราม (วัดศรีทอง) วัดหนองป่าพง เขื่อนลำนี้อร ภาพเขียนสีโบราณ ฯลฯ

จังหวัดอำนาจเจริญ

พระมงคลมิ่งเมือง วัดถ้ำแสงเพชร วนอุทยานภูสิงห์-ภูผาผึ้ง อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว แหล่งโบราณคดีบ้านโพนเมือง-แก่งต่างหล่าง ฯลฯ

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๔

เส้นทางที่ ๕

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี อ่างทองและสิงห์บุรี

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พระราชวังบางปะอิน วัดนิเวศธรรมประวัติราชวรวิหาร อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา วัดพนัญเชิงวรวิหาร วัดใหญ่ชัยมงคล วัดไชยวัฒนาราม วัดพระศรีสรรเพชญ์ วิหารพระมงคลบพิตร วัดมหาธาตุ วัดหน้าพระเมรุ วัดราชบูรณะ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา ศูนย์ศิลปะบางไทร ฯลฯ

จังหวัดลพบุรี

พระปรางค์สามยอด พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนารายณ์มหาราช พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสมเด็จพระนารายณ์ เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ทุ่งทานตะวัน พิพิธภัณฑ์เรือพื้นบ้าน ฯลฯ

จังหวัดอ่างทอง

บ้านทรงไทยจำลอง วัดอ่างทองวรวิหาร วัดต้นสน วัดสุวรรณเสวริยาราม วัดป่าโมกวรวิหาร หมู่บ้านท่ากลอง วัดไชโยวรวิหาร สวนนงนอร์มชาติ ฯลฯ

จังหวัดสิงห์บุรี

อนุสาวรีย์วีรชนค่ายบางระจันและอุทยานค่ายบางระจัน พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอินทร์บุรี เมืองโบราณบ้านคูเมือง อุทยานแม่ulamหาราชานุสรณ์ แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย วัดพิบูลทอง ฯลฯ

วัด และสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๕

เส้นทางที่ ๖

จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ราชบุรี เพชรบุรีและสุพรรณบุรี

จังหวัดนครปฐม

องค์พระปฐมเจดีย์ พระราชวังสนามจันทร์ พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งไทย สวนสามพราน พุทธมณฑล ตลาดน้ำดอนหวาย ตลาดน้ำวัดกลางคูเวียง ตลาดบางหลวง ฯลฯ

จังหวัดราชบุรี

ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำคลองโพธิ์หัก พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติราชบุรี พิพิธภัณฑ์หนังใหญ่ วัดขนอน พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านวัดม่วง อุทยานหุ่นขี้ผึ้งสยาม เมืองโบราณบ้านคูบัว บ่อน้ำพุร้อนโป่งกระติง ถ้ำฤๅษีเขาสูง เขาแก่นจันทร์ ธารน้ำร้อนบ่อคลึง สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคกลาง สวนภูมิปัญญาชาวบ้าน (พิพิธภัณฑ์ภโวทัย) ถ้ำเขabin ถ้ำจอมพล เขาช่องพราน ฯลฯ

จังหวัดเพชรบุรี

วัดมหาธาตุวรวิหาร อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี (เขาวัง) ชายหาดชะอำ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร น้ำพุร้อนหนองหญ้าปล้อง ศูนย์วัฒนธรรมไทยทรงดำหรือลาวโซ่ง พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน หาดปึกเตียน พระรามราชนิเวศน์ เขابันไดอิฐ หาดเจ้าสำราญ ฯลฯ

จังหวัดกาญจนบุรี

หอศิลป์และพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ ๒ (พิพิธภัณฑ์อักษะเขลยศึก) สุสานทหารสัมพันธมิตรดอนรัก สะพานข้ามแม่น้ำแคว อุทยานประวัติศาสตร์เมืองสิงห์ อุทยานแห่งชาติ ไทรโยค หมู่บ้านช้างไทรโยค เขื่อนวชิราลงกรณ์ อุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ อุทยานแห่งชาติเขาแหลม วัดวังแก้วเวภาราม อุทยานแห่งชาติเอราวัณ เขื่อนศรีนครินทร์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านหนองขาว ฯลฯ

จังหวัดสมุทรสาคร

วัดโคกขาม ศาลพันท้ายนรสิงห์ วัดช่องลม วัดป่าชัยรังสี ป้อมวิเชียรโชฎก ฯลฯ

จังหวัดสมุทรสงคราม

อุทยานพระบรมราชานุสรณ์รัชกาลที่ ๒ (อุทยาน ร.๒) ตลาดน้ำอัมพวา วัดจุฬามณี ดอนหอยหลอด ตลาดน้ำท่าคา วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (หลวงพ่อบ้านแหลม) ฯลฯ

จังหวัดสุพรรณบุรี

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี บึงฉวาก พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติขาวนาไทย หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย วัดไร่โร้ว วัดป่าเลไลยก์วรวิหาร ตลาดสามชุก ฯลฯ

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๖

เส้นทางที่ ๗
จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรีและตราด

จังหวัดชลบุรี

วัดญาณสังวรารามวรมหาวิหาร วัดใหญ่อินทาราม หาดบางแสน เขาสามมุข สถาบัน
วิทยาศาสตร์ทางทะเล เกาะสีชัง สวนสัตว์เปิดเขาเขียว หาดพัทยา หาดจอมเทียน ปราสาทลี้จธรรม
สวนเสือศรีราชา น้ำตกชั้นตาเถร ฯลฯ

จังหวัดระยอง

อนุสาวรีย์สุนทรภู่ หาดแม่รำพึง แหลมแม่พิมพ์ หาดพูนและหาดพลา อุทยานแห่งชาติ
เขาชะเมา-เขาวง อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด สวนวังแก้ว พิพิธภัณฑ์หนังใหญ่
วัดบ้านดอน ฯลฯ

จังหวัดจันทบุรี

แหลมเสด็จ-อ่าวคุ้งกระเบน คุ้งวิมาน อุทยานแห่งชาติเขาฉกรรจ์ วัดเขาสุกิม
อุทยานแห่งชาติน้ำตกพรู่ว แหล่งเรือโบราณ สำนักงานโบราณคดีใต้น้ำ น้ำตกกระทิง โบราณสถาน
ค่ายเนินวง วนอุทยานเขาแหลมสิงห์ ฯลฯ

จังหวัดตราด

เกาะกูด เกาะหมาก อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง เกาะปูด แหลมงอบ วัดบุปผาราม
วัดเมืองเก่าแสนตุ้ม วัดโยธานิมิต น้ำตกสลัดได ฯลฯ

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๗

เส้นทางที่ ๘

จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราชและพัทลุง

จังหวัดชุมพร

อนุสรณ์สถานกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หาดทรายรี หาดภราดรภาพ หาดผาแดง
วนอุทยานเขาพัง ปากน้ำชุมพร วัดพระธาตุสวี อ่าวทุ่งมะขาม น้ำตกเหวไหลม วนอุทยานน้ำตกกะเปาะ
อุทยานแห่งชาติคลองเพรา บ่อน้ำร้อนถ้ำเขาพลู ฯลฯ

จังหวัดระนอง

สุสานเจ้าเมืองระนอง คอคอดกระ บ่อน้ำร้อนรักษะวาริน วัดสุวรรณคีรี วัดหาดส้มแป้น
น้ำตกโตนเพชร อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว อุทยานแห่งชาติเขาแหลมสน หาดส้มแป้น ฯลฯ

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เทือกเขาบรรทัด สวนโมกขพลาราม วัดพระบรมธาตุไชยารวิหาร เกาะสมุย เกาะพะงัน
อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง เกาะนางยวน ดกหมึกหอมที่คันธูลี (สุราษฎร์ธานี) ฟาร์มหอยนางรม
อำเภอกาญจนดิษฐ์ วิทยาลัยฝึกสิง เกาะเต่า คลองร้อยสาย ชุมชนสีเส็ด อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง
(ล่องแก่งคลองยัน) อุทยานแห่งชาติเขาสก และเขื่อนรัชชประภา ฯลฯ

จังหวัดนครศรีธรรมราช

วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร วัดสวนปาน กำแพงเมือง บ้านคีรีวง น้ำตกพรหมโลก
หาดขนอม อุทยานแห่งชาติเขาลง น้ำตกกรุงชิง วัดเจดีย์หลวง วัดธาตุอาราม แหล่งโบราณคดีเขาคา
แหลมตะลุมพุก หาดลิขล และหาดหินงาม ฯลฯ

จังหวัดพัทลุง

อุทยานนกน้ำทะเลน้อย ภูเขาอกทะลุ หาดแสนสุขลำป่า วัดคูหาสวรรค์ หาดไช้เต่า
น้ำตกไพรวัลย์ บ่อน้ำร้อนเขาชัยสน และน้ำตกตะโหมด อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า ฯลฯ

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๘

เส้นทางที่ ๔
จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่และตรัง

จังหวัดภูเก็ต

แหลมพรหมเทพ หาดกะรน หาดกะตะ หาดป่าตอง หาดราไวย์ เกาะสิเหร่ เขารัง วัดไชยธาราราม (วัดฉลอง) หมู่บ้านไทยภูเก็ต อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) อนุสาวรีย์สตรี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติถลาง ฯลฯ

จังหวัดพังงา

วัดราษฎร์อุบลัมภ์ (วัดบางเหรียง) วัดถ้ำสุวรรณคูหา อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-ลำรู่ อุทยานแห่งชาติเขาลำปี หาดท้ายเหมือง อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ เกาะยาวใหญ่และเกาะยาวน้อย ถ้ำลอด เกาะปันหยี เขาพิงกัน เขาตะปู เขาช้าง ถ้ำถ้ำสุวรรณรงค์ และถ้ำลูกเสือ ฯลฯ

จังหวัดกระบี่

สุสานหอย พิพิธภัณฑ์วัดคลองท่อม หมู่เกาะในทะเลอ่าวนาง หมู่เกาะในทะเลอ่าวลึก อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา เกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี สระมรกต น้ำตกร้อน ถ้ำเล เขากอบ หาดเจ้าไหม เขาชนาน้ำ อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา คลองสองน้ำ ฯลฯ

จังหวัดตรัง

ทะเลตรัง เกาะเขือก น้ำตกเขาหลัก สระกะพังสุรินทร์ อุทยานนกน้ำ คลองลำซามัน อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะโหลง เกาะกระดาน หาดปากเมง ทะเลสองห้อง น้ำตกโตนเต๊ะ วนอุทยานเขาช่อง ฯลฯ

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๔

เส้นทางที่ ๑๐
จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาสและปัตตานี

จังหวัดสงขลา

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสงขลา พิพิธภัณฑ์คติชนวิทยาสถาบันทักษิณคดีศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง วัดมัจฉิมาวาส แหลมสมิหลา อุทยานนกน้ำคูขุด ทะเลสาบสงขลา เกาะยอ สะพานติณสูลานนท์ น้ำตกโตนงาช้าง ฯลฯ

จังหวัดสตูล

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสตูล ถ้ำภูภาเพชร อุทยานแห่งชาติทะเลบัน อุทยานแห่งชาติตะรุเตา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเกดรา เกาะหลีเป๊ะ หมู่เกาะอาดัง-ราวี หาดปากบารา ฯลฯ

จังหวัดยะลา

อุทยานแห่งชาติบางลาง เขื่อนบางลาง หมู่บ้านชาโก วนอุทยานน้ำตกธารโต น้ำตกอินทรศร พระพุทธไสยาสน์วัดคูหาภิมุข ฯลฯ

จังหวัดนราธิวาส

พระตำหนักทักษิณราชินีเวศน์ อุทยานแห่งชาติน้ำตกซีโป ชายหาดนราทัศน์ เกาะยาว น้ำตกบาโจ ฯลฯ

จังหวัดปัตตานี

ศาลหลักเมืองปัตตานี วัดช้างให้ ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว อุทยานเขื่อนน้ำตกทรายขาว หาดขาล้าย ฯลฯ

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๑๐

เส้นทางที่ ๑๑

จังหวัดขอนแก่น ชัยภูมิ เลย หนองบัวลำภู อุดรธานีและหนองคาย

จังหวัดขอนแก่น

บึงแก่นนคร พระธาตุขามแก่น บึงทุ่งสร้าง เขื่อนอุบลรัตน์ อุทยานแห่งชาติภูเวียง เมืองโบราณโนนเมือง อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน พระมหาธาตุแก่นนคร พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติขอนแก่นแก้ว หมู่บ้านสูงจาง อุทยานแห่งชาติภูเก้า-ภูพานคำ อุทยานแห่งชาติน้ำพอง เมืองโบราณโนนเมือง ศาลาไหมไทย ผานกเค้า ฯลฯ

จังหวัดชัยภูมิ

ป่าหินงาม ทุ่งดอกกระเจียว น้ำตกไทรทอง อุทยานแห่งชาติตาดโตนและมอหินขาว น้ำตกตาดฟ้า อุทยานแห่งชาติภูแลนคา พระธาตุนองสามหมื่น ปรากฏ์ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว ถ้ำวัวแดง ฯลฯ

จังหวัดเลย

อุทยานแห่งชาติภูกระดึง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง แก่งคุดคู้ พระธาตุสี่ล่องรัก อุทยานแห่งชาติภูเรือ สวนหินผางาม ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดเลย วนอุทยานภูผาล้อม วัดศรีคุณเมือง หมู่บ้านวัฒนธรรมไทดำ ฯลฯ

จังหวัดหนองบัวลำภู

แหล่งโบราณคดีภูผายา ถ้ำเฮอร์วิธ สุสานหอยล้านปี มณฑลหลวงปู่ขาว ถ้ำสุวรรณคูหา ฯลฯ

จังหวัดอุดรธานี

สวนสาธารณะหนองประจักษ์ศิลปาคม พระพุทธบาทบัวบก พระพุทธบาทบัวบาน อุทยานธารงาม-ภูผอยลุม วัดป่าบ้านตาด พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติบ้านเชียง วัดถ้ำกลองเพล น้ำตกยุงทอง พระพุทธบาทห้วยเต่า ฯลฯ

จังหวัดหนองคาย

สะพานมิตรภาพไทย-ลาว พระธาตุนองคาย (พระธาตุดกกลางน้ำ) วัดหินหมากเป้ง พระธาตุบังพวน พระธาตุบุ (โพนจิกเวียงจัว) ภูทอก ศาลาแก้วกู่ น้ำตกธารทิพย์ น้ำตกธารทอง หาดจอมมณี ฯลฯ

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๑๑

เส้นทางที่ ๑๒

จังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนมและมุกดาหาร

จังหวัดมหาสารคาม

พระธาตุนาดูน พระพุทธรูปมิ่งเมือง วนอุทยานโกสัมภี แก่งเลิงจาน กู่สันตรัตน์ ป่าคุณสำพัน หมู่บ้านปั้นหม้อ บ้านหนองเขื่อนช้าง บ้านแพง กุ่มหาธาตุ (ปราสาทกู่บ้านเขวา) ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมอีสาน ฯลฯ

จังหวัดร้อยเอ็ด

ปราสาทปราสาทกู่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติร้อยเอ็ด บึงปลาญชัย วนอุทยานผาน้ำย้อย วัดบูรพาภิราม กู่กาสิงห์ มหาเจดีย์ชัยมงคล ฯลฯ

จังหวัดยโสธร

พระธาตุก่องข้าวน้อย วัดมหาธาตุ ภูถ้ำพระ พระพุทธบาทยโสธร ฯลฯ

จังหวัดกาฬสินธุ์

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสิรินธร หมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทยโคกโก่ง เมืองฟ้าแดดสงยาง เขื่อนลำปาว น้ำตกผานางคอย กลุ่มทอผ้าแพรวา วนอุทยานภูพระ ฯลฯ

จังหวัดสกลนคร

พระธาตุเชิงชุม หนองหาน ลวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ พระธาตุตม พระตำหนักภูพาน ราชินีเวศน์ อุทยานแห่งชาติภูพาน พระธาตุเพ็ก อุทยานแห่งชาติภูผาเหล็ก เขื่อนน้ำพุง เขื่อนน้ำอูน ฯลฯ

จังหวัดนครพนม

วัดมหาธาตุ พระธาตุพนม วัดศรีเทพประดิษฐาราม พระธาตุท่าอุเทน อุทยานแห่งชาติภูลัังกา วนอุทยานน้ำตกตาดขาม น้ำตกตาดโพธิ์ พระธาตุเรณูนคร พระธาตุศรีคุณ พระธาตุมหาชัย ฯลฯ

จังหวัดมุกดาหาร

วัดศรีมงคลใต้ พระพุทธสิงห์สอง อุทยานแห่งชาติมุกดาหาร สะพานมิตรภาพไทย-ลาว ๒ น้ำตกตาดโตน หอยสมัยหิน วนอุทยานภูหมู ภูผาเทิบ แก่งกะเบา ฯลฯ

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่น ๆ ในเส้นทางที่ ๑๒

ภาคผนวก

Appendix

การวิเคราะห์/สังเคราะห์ และความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร

๑. กรอบความคิดที่พึงประสงค์ของการฝึกอบรมภาคทฤษฎี ๓ ประเด็น คือ

๑.๑ ภาคทฤษฎี ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีความหมายกว้าง และสิ่งที่มัคคุเทศก์จะต้องมีองค์ประกอบ ๓ ประการ คือ

- ๑) ผู้ให้บริการ
- ๒) ผู้ให้คำแนะนำ
- ๓) ผู้ให้ความรู้ด้านต่าง ๆ

๑.๒ มัคคุเทศก์ที่พึงประสงค์ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

- ๑) การมีศักยภาพ(potential)/สมรรถนะ (competency)
- ๒) การมีมาตรฐาน (standardization)
- ๓) การมีธรรมาภิบาล (good governance)
- ๔) การมีจิตใจใฝ่บริการ (service mind)
- ๕) การเป็นตัวอย่างที่ดี (role model) และนำเที่ยวต่างประเทศได้

๑.๓ สิ่งที่ปรารถนาให้มัคคุเทศก์มี

- ๑) เก่งตน (Self-management competency)
- ๒) เก่งคิด (Conceptual competency)
- ๓) เก่งคน (Human competency)
- ๔) เก่งสื่อสาร (Communication competency)
- ๕) เก่งงาน (Technical competency)

๒. การวิเคราะห์หลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป (SWOT Analysis) ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

หลักสูตรการฝึกอบรบวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) และหลักสูตรการฝึกอบรบวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีจำนวน ๓๔ หน้า

จุดแข็ง

- ๑) การกำหนดให้เป็นหลักสูตรมาตรฐานในการเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไปทั้งไทยและต่างประเทศ
- ๒) มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม จากเดิมที่ใช้มาก่อน ปี พ.ศ. ๒๕๓๕
- ๓) มีการแยกหลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) และหลักสูตรมัคคุเทศก์ (ต่างประเทศ) ตามประเภท ชัดเจน
- ๔) มีการกำหนดขอบเขตเนื้อหาวิชา
- ๕) มีการกำหนดมาตรฐานภาษาต่างประเทศ โดยมีคณะกรรมการมาตรฐานภาษาต่างประเทศ สำหรับบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยจัดทำแบบทดสอบ

จุดอ่อน

- ๑) หลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป (เดิม) มีการใช้มาหลายปี แม้มีการปรับปรุงแต่ก็ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน
- ๒) หลักสูตรการฝึกอบรบ (เดิม) มีเนื้อหาการฝึกอบรบไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
- ๓) หลักสูตรการฝึกอบรบ (เดิม) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่ต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร ทุก ๆ ๕ ปี
- ๔) หลักสูตรการฝึกอบรบ (เดิม) เนื้อหาการฝึกอบรบไม่ทันสมัยและไม่มีการเรียงลำดับ ได้แก่
 - ๔.๑ ไม่มีการระบุการคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรบที่ชัดเจน
 - ๔.๒ ไม่มีการระบุระบบการฝึกอบรบ
 - ๔.๓ ไม่มีการระบุการลงทะเบียนการฝึกอบรบ
 - ๔.๔ ไม่มีการระบุระบบการวัดผลและการสำเร็จการฝึกอบรบ
 - ๔.๕ ไม่มีการระบุโครงสร้างหลักสูตร จำนวนชั่วโมงในรายวิชา และการศึกษานอกสถานที่ รายวิชา (มีเพียงขอบเขตเนื้อหา ไม่มีคำอธิบายรายวิชา และกล่าวถึงจำนวนชั่วโมงรวมในวิชาความรู้พื้นฐาน และวิชาความรู้เฉพาะสาขา เท่านั้น)
 - ๔.๖ ไม่มีการประกันคุณภาพของหลักสูตรการฝึกอบรบวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป
 - ๔.๗ ไม่มีการกล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตร
 - ๔.๘ ไม่มีการระบุถึงการติดตามและประเมินผลระหว่างการฝึกอบรบ และเมื่อสำเร็จการฝึกอบรบ

โอกาส

- ๑) การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์
- ๒) การปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้มัคคุเทศก์ที่ผ่านการฝึกอบรมมีศักยภาพและมาตรฐาน
- ๓) การปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไปให้เป็นหลักสูตรแกนกลาง ของทุกของสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการฝึกอบรม
- ๔) การปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้บังคับในการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง
- ๕) บทบาท หน้าที่การกำหนดหลักสูตรมัคคุเทศก์แต่เดิมนั้นกำหนดโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นหน่วยงานภาครัฐ คือ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวได้กำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จึงต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับการกำหนดมาตรฐานมัคคุเทศก์ และสอดคล้องกับกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว เพื่อเป็นการคุ้มครองนักท่องเที่ยว
- ๖) การสร้างมัคคุเทศก์ให้มีความเป็นวิชาชีพเฉพาะ (Professional)

อุปสรรค (ภาวะคุกคาม)

- ๑) ผู้ที่จะเข้าฝึกอบรมเป็นมัคคุเทศก์ และสถาบันการศึกษาที่อบรมยังไม่ได้บรรจุเนื้อหาของการเปลี่ยนแปลงของพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็น พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีเรื่องของผู้นำเที่ยว กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว และระเบียบปฏิบัติ เป็นต้น
- ๒) ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของโลกและประเทศไทยเป็นสิ่งบั่นทอน หรือทำให้การท่องเที่ยวชะงักงันส่งผลต่ออาชีพมัคคุเทศก์ทั่วไป ที่จะต้องมีการแข่งขันด้วยมาตรฐาน
- ๓) ยังไม่สามารถการพัฒนาให้มัคคุเทศก์มีมาตรฐาน โดยเฉพาะในด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องมักกล่าวถึงมัคคุเทศก์ไทยมีความสามารถต่ำกว่ามัคคุเทศก์ของต่างประเทศ ทำให้มัคคุเทศก์คนไทยเป็นเพียง Sitting guide
- ๔) ยังไม่สามารถทำให้เป็นอาชีพสงวนสำหรับคนไทยได้ เนื่องจากมีอุปสรรคทั้งทางด้านกฎหมายและการปฏิบัติ

ความจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป

- ๑) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ได้กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป ให้เป็น “หลักสูตรกลาง”
- ๒) หลักสูตรการอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่ทันสมัย
- ๓) หลักสูตรการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ทั่วไปที่ใช้อยู่ได้เปลี่ยนหน่วยงานที่รับผิดชอบ คณะกรรมการกำหนดหลักสูตร จึงเป็นคนละชุดกัน
- ๔) พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๑ พร้อมทั้งกำหนดคุณสมบัติของมัคคุเทศก์ทั่วไป ผู้นำเที่ยว ไว้ชัดเจน จึงต้องปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย
- ๕) หลักสูตรที่ใช้อยู่นั้น ไม่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวสากล
- ๖) รายละเอียดเนื้อหา วิชา และการศึกษานอกสถานที่ควรปรับเนื้อหารายวิชาให้ทันกับสภาพการณ์ปัจจุบันและทุกภาคส่วน
- ๗) เพื่อให้มัคคุเทศก์ทั่วไปมีความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเชิงบูรณาการในโลกยุคไร้พรมแดน

หลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอน
การพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการฝึกอบรบวิชามัคคุเทศก์

.....

๑. คุณสมบัติของสถาบันที่จัดอบรม

- (๑) ต้องเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ดำเนินการสอนสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวหรือสาขาวิชามัคคุเทศก์
- (๒) การบริหารจัดการในนามของสถาบันการศึกษา
- (๓) มีอาจารย์ประจำ และหรือวิทยากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างเพียงพอ
- (๔) สถานที่จัดอบรม ห้องประชุมและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

๒. การเสนอโครงการเพื่อขอความเห็นชอบ

- (๑) ให้สถาบันการศึกษาที่มีคุณสมบัติตาม ข้อ ๑ เสนอโครงการและหลักสูตรการฝึกอบรบวิชามัคคุเทศก์ไปยังสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
- (๒) เอกสารประกอบการพิจารณาประกอบด้วยระเบียบการ ใบสมัคร เอกสารประกอบการฝึกอบรบ รายชื่ออาจารย์หรือวิทยากร (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒)

๓. ขั้นตอนการพิจารณาให้ความเห็นชอบ

- (๑) สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเสนอว่าสอดคล้องกับหลักสูตรที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กำหนด
- (๒) สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางอาจส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบสถานที่ดำเนินการฝึกอบรบว่ามีความพร้อมสามารถดำเนินการอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

/๔. ขั้นตอนและ...

๔. ขั้นตอนและวิธีการจัดการฝึกอบรมที่สถาบันการศึกษาจะต้องดำเนินการ

(๑) การประชาสัมพันธ์โครงการและการรับสมัครผู้เข้ารับการฝึกอบรมกระทำได้เมื่อโครงการและหลักสูตร ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางแล้ว

(๒) คุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์

(ค) วุฒิการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกลาง

- **หลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป** ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

- **หลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ** ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

(ง) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กำหนด

(จ) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบหรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(ฉ) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๓) สถาบันการศึกษาที่จะดำเนินการฝึกอบรม ต้องตรวจสอบวุฒิการศึกษาของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ถูกต้องทุกราย

(๔) หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผล

(ก) การสอบข้อเขียน

(ข) การสัมภาษณ์

โดยคณะกรรมการที่สถาบันการศึกษาแต่งตั้งขึ้น ภายใต้การกำกับดูแล และควบคุมมาตรฐานของสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง ทั้งนี้ ให้มีผู้แทนจากสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวและผู้แทนจากสมาคมมัคคุเทศก์ มาร่วมในขั้นตอนของการสัมภาษณ์ด้วย

/๕. การกำกับ...

๕. การกำกับ ดูแล และควบคุมมาตรฐาน

(๑) รายชื่อวิทยากรที่มาให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะต้องตรงกับรายชื่อที่แนบมาพร้อมคำขออนุมัติโครงการและหลักสูตร (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) หากมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเป็นวิทยากรรายอื่น ต้องแจ้งให้สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางทราบ และได้รับความเห็นชอบก่อนดำเนินการ

(๒) สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ อาจส่งผู้แทนเข้าไปตรวจสอบการฝึกอบรมของสถาบันการศึกษาที่ดำเนินการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าได้

(๓) เมื่อดำเนินการฝึกอบรมแล้วเสร็จ ให้สถาบันการศึกษาแจ้งรายชื่อผู้ผ่านการอบรมไปยังสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง เพื่อจัดทำฐานข้อมูลกลาง สำหรับตรวจสอบสถานะภาพในการออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต่อไป

๖ การออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้สำเร็จการฝึกอบรม

ให้สถาบันการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้จัดการฝึกอบรมออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้สำเร็จการฝึกอบรม โดยมี อธิการบดี ผู้อำนวยการโครงการ และ/หรือ คณบดี ลงลายมือชื่อในวุฒิบัตร ร่วมกับผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยให้มีตราสัญลักษณ์ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และสถาบันการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้จัดการฝึกอบรมรวมอยู่ด้วย เพื่อการกำกับ ควบคุมมาตรฐาน ป้องกันการปลอมแปลงวุฒิบัตรและนำมาใช้โดยมิชอบ

ชื่อโครงการ การฝึกอบรมวิชามัธยมศึกษา.....รุ่นที่.....
สถาบัน.....

๑. หลักการและเหตุผล

.....
.....

วัตถุประสงค์

(๑)

(๒)

ฯลฯ

๒ ผู้รับผิดชอบโครงการ

๓ คณะกรรมการดำเนินการฝึกอบรม

(๑)

(๒)

ฯลฯ

๔ อาจารย์ผู้สอน และหรือวิทยากร (ระบุคุณวุฒิและประสบการณ์)

(๑) (ระบุคุณวุฒิและประสบการณ์)

(๒) (ระบุคุณวุฒิและประสบการณ์)

ฯลฯ

๕. ระยะเวลาการฝึกอบรม รับสมัครวันที่

๖. สถานที่รับสมัคร โทรศัพท์

๗. สถานที่ฝึกอบรม

๘. จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม คน

๙. คุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรม

(๑)

(๒)

ฯลฯ

๑๐. ระเบียบการฝึกอบรม

.....
.....

● หลักฐานที่ใช้ในการสมัคร

(๑)

(๒)

● ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมบาท

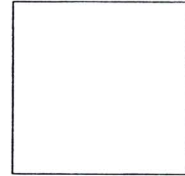
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

.....
.....

ใบสมัครเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาบังคับภาค..... รุ่นที่

สถาบันการศึกษา

ระหว่างวันที่

๑. ชื่อ (นาย / นาง / นางสาว) นามสกุล
๒. เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา
๓. ที่อยู่ปัจจุบัน
- โทรศัพท์ โทรสาร โทรศัพท์เคลื่อนที่
๔. ชื่อบิดา อาชีพ
- ชื่อมารดา อาชีพ
๕. การศึกษาสูงสุด บริญญาตรี บริญญาโท อื่นๆ ระบุ
๖. มีความรู้ความสามารถพิเศษ คือ
๗. โรคประจำตัว
๘. อาชีพปัจจุบัน ตำแหน่ง
- สถานที่ทำงาน โทรศัพท์/โทรสาร

ข้าพเจ้าได้ยื่นหลักฐานการสมัครสอบเข้ารับการอบรม ดังนี้

- รูปถ่ายสี ขนาด ๑ นิ้ว จำนวน ๒ ใบ
- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- สำเนาทะเบียนบ้าน
- สำเนาหลักฐานการศึกษา
- หลักฐานอื่น ๆ (ระบุ)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และได้ยื่นหลักฐานการสมัครตามที่กำหนดเรียบร้อยแล้ว

ลงชื่อ ผู้สมัคร
(.....)
...../...../.....

ลงชื่อ ผู้รับสมัคร
(.....)
...../...../.....

หมายเหตุ

หากตรวจสอบพบว่าเอกสารหลักฐานที่สมัครไม่ถูกต้อง จะตัดสิทธิ์ไม่ให้เข้ารับการฝึกอบรมในครั้งนี้ และจะไม่คืนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม รวมทั้งจะดำเนินการตามกฎหมายหากพบว่ามี การปลอมแปลงเอกสาร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นางรจนา ศรีสังวรณ์
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมวิชาชีพภาคอุตสาหกรรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
 สาขาวิชา : เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา

ประวัติ :

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2502 ที่โรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก ที่อยู่ปัจจุบัน 648 ถนนเจริญสนิทวงศ์ 89 แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700 E-mail: rochana.s@rmutk.ac.th

ประวัติการศึกษา ปีพ.ศ. 2512 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนพิสิฐอนุสรณ์ จังหวัดเลย ปีพ.ศ.2513 เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปี พ.ศ. 2518 สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในปี พ.ศ. 2521 และสำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในปี พ.ศ.2523 จากนั้นเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา สำเร็จการศึกษา ในปี พ.ศ.2525 ได้รับปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (นาฏศิลป์ไทย) เกียรตินิยมอันดับ 1 เหรียญทอง และศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปี พ.ศ. 2533 ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.2535 ได้รับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.2553 ได้รับปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา)

ประวัติการทำงาน เริ่มบรรจุเข้ารับราชการ วันที่ 6 มิถุนายน 2526 ในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 สังกัดวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2538 ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 5 หัวหน้าแผนกส่งเสริมจริยธรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ปี พ.ศ.2540 หัวหน้าแผนกสวัสดิการ ปี พ.ศ. 2542 ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 ปี พ.ศ. 2544 ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานฝ่ายกิจการนักศึกษา และในปีพ.ศ.2548 ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ ต่อมาในปี พ.ศ. 2551 ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน

